

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక — అక్టోబరు 2015

విషయసూచిక

పాఠకులకు గమనిక

ఈ సంచికలో తాంత్రిక విధాన ప్రస్తావన వున్న వ్యాసాలను కొంత మెలకువతో చదవాలి. ఇందులో గమనించవలసిన మొదటి విషయం ఏమిటనగా ఈ వ్యాసాలు తాంత్రిక విధానంలోని సంక్షిప్త సారాంశాన్ని కొంత స్పర్శిస్తాయి తప్ప సమగ్ర వివరణ నీయలేవు. రెండవది, శ్రీఅరవిందుల యోగవిధానంలో కొంత భాగం తాంత్రిక సూత్రాలు చోటుచేసుకున్నా — దివ్యమాతకు ఉన్మీలనం, దివ్యమాత కీలకపాత్ర లాంటివి — శ్రీఅరవిందుల యోగం కూడా తాంత్రిక పద్ధతిలో కొనసాగిందని అర్థం చేసుకోకూడదు. మూడవది, కొన్ని విషయాలను – 'Evening Talks' నుండి సంగ్రహించబడినవాటిని — సందర్భానుసారంగా గ్రహించాలి. ఆ మాదిరిగానే 'శక్త్యోపాసన' లోని విషయాలు పూర్వం 'Yogic Sadhana' అను శీర్షిక క్రింద 'ఉత్తర యోగి' అనువారు వ్రాసినట్లుగా ప్రచురించబడినవి. ఆ 'ఉత్తర యోగి' శ్రీఅరవిందులే, కాని 'నాగై జప్త' అనబడే యోగి ఒకరు శ్రీఅరవిందులు పాండిచ్చేరికి రాకపూర్వమే, వారి భవిష్య ఆగమనాన్ని సూచిస్తూ వారికి ఈ నామకరణం చేసారు. ఈ విషయాన్ని గురించి శ్రీఅరవిందులు వ్రాసిన వ్యాసం యొక్క చివరి భాగం ఈ సంచిక 27 పేజీలోని చివరి అంశంగా ప్రచురించబడింది.

మరొక విషయం. ఈ సంచికలోని అనువాదాలు ఈ మాసపు 'All India Magazine' లోని ఆంగ్లవ్యాసాల వరుస క్రమంలో లేవు. శీర్షికల కివ్వబడిన పేర్ల లోను, వాటి క్రింద వ్రాయబడిన విషయాలలోను, కొన్ని అనివార్య కారణాల వలన, కొంత మార్పు చోటు చేసుకున్నది. సమయాభావం వలన ఆంగ్లవ్యాసాలకు అనుగుణంగా అనువదించబడకపోయినా, అసలు సారాంశంలో మార్పు లేదు.

సంపాదకుడు

(1)

దేవీ స్తుతి

"జననీ, విశ్వకారిణీ,
శబ్ద బ్రహ్మాత్మక ఆనంద రూపిణీ!
ఆది పరాశక్తివి నీవు విశ్వకర్త్రిణివి.
త్రిమూర్తులను సృష్టి-స్థితి-లయాలను సృజించావు.
అనాదివైనా నిత్య యువ్వనంలో వుంటావు
పర్వతరాజ కుమారీ, సుకుమారీ
వేదమాతవు నీవు, వర్ణనాతీతవు నీవు
నిరంతర జ్ఞానులు, ధ్యానులు సైతం
తెలియ లేరు నిన్ను ఎన్నటికీ.
మాతా! వర్ణనాతీతా!"

ఈ స్తోత్రం తంత్రశాస్త్రం లోనిది. దివ్యజనని వర్ణనతో ఇది ప్రారంభమై, వర్ణనాతీత చిన్మయ రూపంతో ముగుస్తుంది.

విశ్వజనీనత అనేది ఒక తంత్రశాస్త్ర రహస్యం. వర్ణించగల సత్యం, వర్ణనాతీత సత్యం ఇందులోని విభాగాలే, ఆరాధనీయాలే. కేవలం దేహాత్మ భావానికే పరిమితం కాకుండా స్వీయ నిబద్ధతతో కూడిన జ్ఞాన పరాకాష్టకూ ఇవి నిదర్శనాలే.
CWSA 1:574-75)

తాంత్రిక విధానం వెనుకనున్న సిద్ధాంతము, తత్వము రెండు పార్శ్వాలు, ఒకే సత్యం

వేదవిజ్ఞానము సత్యానికి ఒక పార్శ్వమైతే, పరాశక్తిపై ఊనికగల తంత్ర విజ్ఞానం రెండోది. తంత్రం శక్తికి ప్రతీక, కాని మన యోగంలో అన్ని పక్షాలకూ అవకాశం వుంది. మనందరకు సులభంగా తెలిసిన 'సాకార' భావన కంటే అందులో అంతర్లీనంగా వుండే తత్వానికి ఇందులో ప్రాధాన్యత మెండు. వేదాంతం దివ్యమైన విజ్ఞానపు ముఖ్యసూత్రాలకు ప్రాధాన్యత ఇవ్వటం వలన అందులో వున్న ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానానికీ, అనుభూతులకూ 'ఆర్య' లో చోటు కల్పించాము.

తంత్రశాస్త్రము సారూప భావనలకూ, వ్యవస్థీకృత కర్మకాండకు అధిక ప్రాధాన్యత నిస్తుంది. దీనికంతా యథాతథంగా మన పూర్ణయోగంలో స్థానం లేదు. పూర్ణయోగం తనదైన ప్రతిరూపాలను, కొన్ని వ్యవస్థీకృత పద్ధతులను, శక్తి సామర్థ్యాలను అభివృద్ధి చేసుకోవలసి వుంటుంది. చైతన్యపు ఆరోహణ దాని కేంద్రస్థానాల నుండే జరగాలి. ఇందుకు తంత్ర విజ్ఞానము తోడ్పాటు కూడా కొంత అవసరమే. అందువలన దీనికి కూడా నేను ప్రత్యేక స్థానాన్ని ఇచ్చాను. యదార్థం ఏమిటంటే శ్రీమాత శక్తితో మాత్రమే ఇది సాధ్యపడుతుంది.

SABCL 22:72-73

శ్రీమాత — భగవద్గీత

భగవద్గీత ముఖ్యంగా ఈశ్వరవాదానికి సంబంధించిన దివ్యత్వాన్ని ప్రబోధిస్తుంది. ఇందులో దివ్యజనని ప్రమేయం పెద్దగా వుండదు. ఇందుకు కారణం ప్రాపంచిక లేక భౌతిక విషయాసక్తికి అది ప్రాధాన్యం ఇవ్వకపోవటమే. తాంత్రిక సాంప్రదాయం పరాశక్తి లేక ఈశ్వరి పై ఉనిక నిచ్చి సర్వము శ్రీమాతపై ఆధారపడునట్లు భావిస్తుంది. కారణం దాని లక్ష్యం లోకధర్మాన్ని తన పరం గావించి అంతటికీ శ్రీమాతను అండగా నిలిపి తద్వారా పరమార్థాన్ని సిద్ధింప చేసుకోవడం. నిమ్నప్రకృతిని అధిగమించి దానికి అతీతంగా వుండే అత్యున్నత స్థితిని సాధ్యపడేలా చేసుకోవటమే దాని లక్ష్యం. కాని తంత్రయోగంలో దివ్యజనని యొక్క కృపకు పాత్రులవటమే అసలైన సాధన. దీన్ని సాధించలేనపుడు తంత్ర యోగం విఫలమౌతుంది.

SABCL 25:65-66; CWSA 32:156

తంత్రయోగపు పార్శ్వాలు

మానవ ప్రకృతి కేంద్రీకృతమైన సంఘటిత శక్తిగాను, చలనాత్మకంగాను వుండగలిగిన యోగవిధానం మన దేశంలో ఆచరణలో వుంది. అదొక ప్రత్యేక ప్రక్రియ. ఇతర విధానాలకు భిన్నంగా వుంటుంది. ఇదే తాంత్రిక విధానం. కొన్ని కారణాల వలన తాంత్రిక విధానం దాని విలువ, గౌరవాన్ని కోల్పోయి ఇప్పుడు నిరాదరణకు గురి అయింది. వామాచార మార్గాన్ని అనుసరించేవారు

పుణ్యపాపాల మార్గం వదలి భోగలాలసత్వం, హద్దులేని అసాంఘిక కార్యక్రమాలకు చేరువౌతారు. కాలక్రమేణా ఇదే దాని అసలైన విధానంగా మారిపోయింది.

నిజానికి తాంత్రిక విధానం కూడా ఒక విధంగా సత్యాన్వేషణ పైననే ఆధార పడి యుండేది ప్రారంభంలో. ఇప్పుడు మనం చూస్తున్న దక్షిణ, వామాచార మార్గాలు రెండూ ఈ అంతర్గత భావన పైనే ఆధారపడ్డవే. వామ, దక్షిణ అనేవి అనాది నుండీ ప్రతీకలే. ఒకటి జ్ఞానమార్గాన్ని ప్రబోధిస్తే, రెండవది భోగమార్గాన్ని ప్రబోధిస్తుంది. అంతర్గత శక్తులను ఒక పద్ధతిలో అదుపులో పెట్టటం ద్వారా ఒకటి, విశృంఖల ఆనందహేలలలో వ్యక్తపరచడం ద్వారా మరొకటి ప్రకటితమౌతాయి. సాధకుని అంతర్గత శక్తులను వ్యక్తీకరించి ఆత్మకు స్వేచ్ఛనూ, ఆనందాన్నీ ప్రసాదిస్తాయి. అదే విధంగా ఇవి కూడా కొన్ని అవరోధాలకు లోనైనప్పుడు ఆశించినదానికి భిన్నమైన రూపాలలో వ్యక్తమై పతనానికి కూడా దారితీస్తాయనేది కద్దు.

(యోగసమన్వయం, పుట 43)

తంత్రమార్గానికి కేంద్ర భావన:

ఇది ఇలా వుండగా అసలు విషయానికి వచ్చి తంత్రప్రక్రియ యొక్క మూల సూత్రాలను గురించి ఆలోచిస్తే తాంత్రికత వేదమార్గానికి భిన్నమైనదనేది గమ నించవచ్చు.

ఇంతవరకూ మనం చర్చించుకున్న విధానాలన్నీ వేదాంతమార్గంలో సాగు తున్నవే. వాటి మూలం జ్ఞానానికి సంబంధించిన శక్తి; కేవలం మేధాశక్తికి మాత్రమే సాధ్యమయేది కాదు. హృదయగతమైన ప్రేమకూ, అంచల విశ్వాసానికీ సంబం ధించినది; కర్మలో వ్యక్తపరచగల ఇచ్ఛాశక్తిది. ఇందులో 'పరమాత్మ'గా తెలియ బడే 'పురుషుడు' యోగిరాజు, ఎరుగగలిగి ఆకర్షించగల అధిపతి.

తంత్రప్రక్రియ ఇందుకు భిన్నంగా 'ప్రకృతి' గా తెలియబడే శక్తి. తన ఇచ్ఛాబలంతో ప్రపంచాన్ని నడిపిస్తుంది. ఈ ఇచ్ఛాశక్తి వెనుక దాగియున్న రహస్య విధానాలను తాంత్రిక యోగులు అనుసరించి ఆ విధంగా ఆధిపత్యాన్ని సాధించి చివరకు ముక్తులై బ్రహ్మానందానికి చేరువౌతారు. భౌతికప్రకృతివలన సహజంగా ఎదురయ్యే కష్టనష్టాలకు దూరంగా వుండాలనుకోకుండా వాటిని

నేరుగా ఎదుర్కొని, అనుభవంలోనికి తెచ్చుకొని ఆ విధంగా వాటిని లోగొని చివ రకు విజయం సాధించిన వారౌతారు.

కాని అనేక సందర్భాలలో తాంత్రిక యోగులు వారి అసలైన లక్ష్యాలను మరచిపోయి ఒక యాంత్రిక భౌతికానుభవాలకూ, మార్మికశక్తుల ఆకర్షణకు లోనౌ తారు. ఇవి సక్రమ మార్గాలలో ఉపయోగపడితే సత్ఫలితాలను ఇవ్వగలవు కూడా. కాని వక్రమార్గాలలో ప్రయోగించినపుడు అవి చాలా హాని చేస్తాయి; సాధకుని అసలు లక్ష్యం నుంచి వేరు చేస్తాయి.

తాంత్రిక యోగంలో మనకు సత్యాన్వేషణలోని ఒక పార్శ్వమే కనిపిస్తుంది. అది శక్తిపూజకు సంబంధించినది. దీన్ని వారు ఒకే ఒక సాధనాశక్తిగా భావిస్తారు. వేదాంతవాదులు మాత్రం ఇదంతా ఒక భ్రమ అని చెపుతారు. నిశ్చల మౌన ముద్రలో 'పురుషుడే' చిత్ శక్తి కల్పించే భ్రమను తొలగించి విముక్తిని ప్రసాదించ గలడని వారు భావిస్తారు.

కాని మన 'పూర్ణయోగం' లో చైతన్య స్వరూపమైన పరమాత్మయే అన్నిటికీ అధిపతి. ప్రాకృతిక (జీవ) ఆత్మ కేవలము ఆయన యొక్క 'నిర్వహణా శక్తి' మాత్రమే. అనంతము, చైతన్యము అయిన పరిశుద్ధుడు 'పురుషుడు'. ప్రకృతి చిత్ శక్తి. ఇది 'పురుషుని' చైతన్యానికి ఒక సంకేతము. 'ప్రకృతి' 'పురుషులు' (అంటే నిశ్చలత, చలనము) రెండు విభిన్న ధృవాల మధ్యలో ఉంటాయి.

ఇచ్ఛాశక్తి మన చైతన్యపు ఉనికిలో లీనమై యుంటుంది. ఆ విధంగా నిశ్చల తను సంతరించుకుంటుంది. 'పురుషుడు' తన శక్తిని కర్మలో ప్రతిఫలింప జేసిన పుడు కర్మ, దాని వలన సృష్టి, అందుండి ఆనందము లభిస్తాయి. ఆనందమే పరి ణామానికి పరమావధి. ఇది సాధన, తపస్సుల ద్వారానే సాధ్యం. 'పురుషుని' చేతనయే తనలోని అనంత శక్తిని సంతరించుకొని మనలో విజ్ఞానాన్ని పెంపొంది స్తుంది. అనంతశక్తి నుండి ఉద్భవించే విజ్ఞానశక్తి కూడా అనంతమే. అందువలన అది తనదైన శైలిలో తన లక్ష్యాన్ని సాధించుకోగలదు.

ఏతావాతా అన్ని యోగాలలో తపస్సు అనంత శక్తివంతమైనది అని అందరూ గ్రహించారు. మానవ జీవితం గురించి మాట్లాడేటప్పుడు దీనినే తీవ్రమైన ఇచ్ఛ, తీవ్రమైన విశ్వాసం అని చెప్పవచ్చు. ఆ ఇచ్ఛ జ్ఞానసారమైనపుడు అన్నీ సాధ్య మౌతాయి. విశ్వాసం మాత్రం సత్యచేతన యొక్క క్రిందనూ, అసంకల్పిత

చేతనలోనూ వుండటం వలన అది పైకి రావటం ప్రశ్నార్థకమే. ఇదే విషయం భగవద్గీతలోనూ చెప్పబడింది:

"మానవుడు దేన్ని సంకల్పించి దృఢవిశ్వాసంతో వుంటాడో, చివరకు దాన్నే పొందగలుగుతాడు".

యద్భావం, తద్భవతి.

CWSA 23:44

శ్రీఅరవిందులు

భావానువాదం; కె. ఆర్. యల్. నరసింహారావు

భగవంతుడు స్త్రీగా

భగవంతుడు ఒక స్త్రీ అని నేను తెలుసుకున్న తరువాత, ఎంతో దూరంలోని ప్రేమను గురించి కొంత తెలుసుకున్నాను. కాని నేను ఒక స్త్రీనైనా ప్రభువును ప్రియతముడుని సేవించిన తరువాత మాత్రమే ప్రేమను గురించి నేను పూర్తిగా తెలుసుకోవడం జరిగింది.

CWM 10:329

స్త్రీని దేవతగా ఆరాధించడం

విద్యాః సమస్తా స్తవదేవి భేదాః

స్త్రియా సమస్తా సకలా జగత్సు

"ఓ దేవీ, సర్వశాస్త్రములు, సకల లోకములలోని సమస్త స్త్రీలు నీ విభిన్న భాగములే" దీని తాత్పర్యం. ఎక్కడైనా సజీవమూర్తిలో స్త్రీత్వం గోచరించితే, అప్పుడు మనకు ప్రపంచ-ఆధారభూతమైన దైవం యొక్క మాతృ సహజమైన ఆత్మ పూర్తి ఉనికి ఉంటుంది. ఆ దేవి తన సమస్త అంశలతో, కళలతో స్త్రీమూర్తిలో ఉన్నది; స్త్రీమూర్తిలో మనం దుర్గ, అన్నపూర్ణ, తార లయిన మహావిద్యలను దర్శించాలి, అని తంత్రంలో చెప్పబడింది. అవలన్ మహాశయుడు తన ప్రస్తావనలోని వాక్యంలో ఇలా పేర్కొన్నాడు, "ఒకరు ఎక్కడైనా స్త్రీ పాదాలను చూడటం

జరిగితే, అతడు తన గురువును పూజించిన విధంగా ఆ పాదాలను తన హృదయంలో భక్తితో పూజించాలి". ఆ విధంగా హిందూమతంలోని శాక్తమార్గంలోని ఆలోచన స్త్రీలోని దైవత్వం విషయంలో ఏ విధమైన వెసులుబాటుకూ ఆస్కారం లేకుండా, వేదాంతం ప్రకటించిన విధంగా మనిషిలోని నిగూఢమైన దైవత్వాన్ని పూర్తి చేసింది: కాని మనం ఆచరణలో చాలా అనుకూలంగా అది కేవలం పురుషులకే అన్వయమన్న రీతిలో ప్రవర్తిస్తాం. వాస్తవంలో, మనం భిన్నంగా రెండు విధాలుగా అభివ్యక్తమైన దానిలోని పరిపూర్ణ సమానత్వమును ఖండించినప్పటికీ, దానిని మనం నిశ్శబ్దంగా ప్రక్కకు పెట్టేస్తాం.

CWSA 1:571

దివ్య మహాశక్తి — దివ్య మహా ఆధిపత్యశక్తి

ప్ర: దివ్యమహాశక్తికీ, దివ్యమహా ఆధిపత్యశక్తికీ మధ్యగల తేడా ఏమిటి?

దివ్య మహా ఆధిపత్యశక్తి కేవలం దివ్యమహాశక్తిలో ఒక భాగం; దివ్య మహా ఆధిపత్యశక్తి దివ్య మహాశక్తి యొక్క ఒక విశేష లక్షణం. శ్రీఅరవిందులు దివ్యమహాశక్తి అనే పదాన్ని వాడతారు. ఇక్కడ చిత్-తపస్ అనేది దాని భావార్థం, సృష్టిని చేసే ఆధిపత్యశక్తి, సృష్టిని చేసే చైతన్యం; పర్యవసానంగా దివ్య మహాఆధిపత్యశక్తి మహాశక్తిలో ఒక భాగం మాత్రమే.

దివ్యజనని, ఆమె అంశలకుగల సంబంధం

ప్ర: ప్రియమైన మాతా, మహాసరస్వతి నలుగురిలో చిన్నది ఎలా అయింది?

కారణం, ఆమె చేయవలసిన పని చివరన వచ్చింది; కనుకనే ఆమె చివరన వచ్చింది. (నిశ్శబ్దం) వారంతా అదే క్రమపద్ధతిలో అభివ్యక్తమయ్యారు. ఈ అంశలు జగజ్జనని విశేష లక్షణాలు వంటివి, పని ఆవశ్యకతను బట్టి ఒకరి తర్వాత మరియొకరు క్రమపద్ధతిలో అభివ్యక్తమయ్యారు; ఇందులో పరిపూర్ణతా ఆవశ్యకత చివరిది, కనుక ఆమె అందరికంటే చిన్నదయింది.

ప్ర: కాని, ఈ నలుగురు ఎవరికి వారు స్వతంత్రులు కదా?

కొంతమట్టుకు, కాని పూర్తిగా కాదు. అది ఎల్లప్పుడు అదే విధంగా ఉంటుంది. అక్కడ ఉన్న స్వతంత్రత ఒక్కొక్కప్పుడు సంపూర్ణంగా ఉన్నట్లు

అనిపిస్తుంది, అదే సమయంలో చాలా సన్నిహితమైన లంకెను కలిగిన స్థితి. అది ఆ విధంగా ఉన్నప్పటికీ కూడా, చెప్పాలంటే, నిరపేక్షం. కేంద్రచైతన్యం, అనగా, ఈ భౌతికప్రపంచంలో మహాశక్తి అని మీకు తెలుసు కదా. అందువల్ల విభిన్న కార్యకలాపాలను నియంత్రించగల ఆధిపత్యశక్తి ఆమెకు ఎల్లప్పుడూ ఉంది — అవటానికి వారు పూర్తిగా స్వతంత్రులైనా, తమ ఆకాంక్షల ప్రకారం పని చేయగలిగినా. అయినప్పటికీ ఆమె వారిని నియంత్రించగలదు....

ఉదాహరణకు, కాళినే తీసుకో. కాళి జోక్యం చేసుకోవాలని నిర్ణయించుకుంటే, అప్పుడు, మహాశక్తి విషయాల మీద సహజంగానే ఇంకా ఎక్కువ సంపూర్ణమైన సర్వసాధారణ దృష్టి కలిగినదవటం మూలంగా, జోక్యం చేసుకోవటానికి అది తగిన సమయం కాదని లేదా వేళకు చాలా ముందే అయినటువంటిదని, అంటూ, ఆమె చాలా తేలికగా మహాకాళి మీద ఒత్తిడి తీసుకురాగలిగి ఆమెను, "శాంతంగా ఉండు", అని చెప్తుంది. అప్పుడు ఆమె దానికి తలయొగ్గి శాంతం వహిస్తుంది; అయినప్పటికీ ఆమె పూర్తిగా స్వతంత్రంగా పని చేస్తుంది.

CWM 6:289

మహాశక్తి సంఖ్య

ప్ర: మాతా, నీ ప్రతీకలో 12 రేకలు పన్నెండు అంతరంగ స్థాయిలకు ప్రాధాన్యత వహిస్తాయి, అవునా?

అవి ఒకరు ఏ విధంగా కోరుకుంటే ఆ విధంగా వాటి ప్రాధాన్యత ఉంటుంది, తెలిసిందా. పన్నెండు: అది మహాశక్తి, అదితి సంఖ్య. కాబట్టి అది ప్రతిదానికీ వర్తిస్తుంది.; ఆమె చేసే పనులన్నింటికీ పన్నెండు దృక్పథాలున్నాయి. ఇంకా అక్కడ ఆమె పన్నెండు విశిష్ట లక్షణాలున్నాయి, ఆమె పన్నెండు ఆధిపత్యశక్తులు, ఆమె పన్నెండు దృక్పథాలు, ఇంకా ఆమె అభివ్యక్తమయ్యే పన్నెండు లోకాలున్నాయి. ఇంకా పన్నెండుతో ఎన్నో ఉన్నాయి. ప్రతీక విషయానికే వస్తే, పన్నెండు దానికదే ప్రతీక. అది సృష్టి అభివ్యక్తతకు ప్రతీక, రెండు విధాలైన పరిపూర్ణత, సృష్టిలోని అంతస్సారంలోనూ, అభివ్యక్తతలోనూ.

ప్ర: ప్రియమైన మాతా, ఆ పన్నెండు దృక్పథాలేమిటి?

ఆహా, నా బిడ్డా, ఇది నేను మరియొక చోట ఎక్కడో వివరించాను, కాని ఇప్పుడది

నాకు జ్ఞాపకము లేదు. ఎందువల్లనంటే అది ఎల్లప్పుడూ ఒక ఎంపిక; ఒకరు ఏమి చెప్పదలచుకున్నారో దాని ననుసరించి యుంటుంది. ఒకరు ఈ పన్నెండు దృక్పథాలనూ ఎంచుకోవచ్చు లేక మరి వేటినైనా లేక వాటికి మరి వేరే పేర్లనూ ఇవ్వవచ్చు. ఒకే దృక్పథానికి ఎన్నో రకాలైన పేర్లను పెట్టవచ్చు. ఇది మానసిక సిద్ధాంతాల మీద స్థిరపడి ఉన్నది కాదు.

(నిశ్శబ్దం)

సృష్టిని ఒకరు చూసే దృక్కోణం మీద, ఒక రోజున నేను పన్నెండు దృక్పథాలను వివరించగలను; మరియొక రోజున, నేను నా పరిశీలనా కేంద్రాన్ని మరియొక చోటికి మార్చడం మూలంగా, నేను మరి పన్నెండింటిని వివరించవచ్చు, అవి కూడా అంతే సత్యమైనవి.

CWM 6

సర్వోత్కృష్ట దేవత, మహాశక్తి చర్యలు, సోపానాలు

సమస్తమూ సర్వోత్కృష్ట దేవత, పరమేష్ఠి, ఆదిమహాశక్తి ద్వారా సృష్టి అయ్యింది, సమస్తమూ ఆమె నుంచే బయలుదేరుతుంది, సమస్తమూ ఆమె వలననే నివసిస్తుంది, సమస్తమూ ఆమెలోనే నివసిస్తుంది, ఆమె సైతం అన్నింటిలోనూ వసిస్తుంది. సమస్త వివేక జ్ఞానములు ఆమె వివేక జ్ఞానములే; సమస్త ఆధిపత్యశక్తీ ఆమె ఆధిపత్యశక్తియే, సమస్త ఇచ్ఛ, శక్తులు ఆమె ఇచ్ఛా శక్తులే, సమస్త చేష్టలు ఆమె చేష్టలే, సమస్త కదలికలు ఆమె కదలికలే, సర్వజీవులు ఆమె ఆధిపత్య ఉనికిలోని భాగములే. సర్వోత్కృష్ట దేవతవి ఏడేడు అంతస్తులు, అవి దివ్యాతీతమైన, విశ్వ ఆదిశక్తికి ఆరోహణా, అవరోహణా మెట్లు. ఊర్ధ్వంలో మూడేడు సర్వోత్కృష్ట సచ్చిదానంద సోపానలున్నాయి — త్రిః సత్త పదమా పరాని మాతృః; — మధ్యన దివ్యమహాసత్యం మరియు బృహత్ లోకం, మహద్ బ్రహ్మ, సత్యం ఋతం బృహత్ ఉన్నది; దానికి కింద మూడేడు ఆరోహణా, అవరోహణా మెట్లు, ఈ భూ ఉనికిలో పరిణామ ప్రపంచానికి సంబంధించినవి ఉన్నాయి.

ఈ మూడు వర్గీకరణలు వరుసగా అతిమానసం లేక మహాసత్యమనస్సు దాని ఏడు సూర్యులతో; జీవితం దాని ఏడు కమలలాలతో; భూమి దాని ఏడు మణిమయ-కేంద్రాలతో. తాంత్రిక సంప్రదాయం ప్రకారం ఏడు కమలాలూ ఏడు

చక్రాలు, మనస్సు నుంచి అవరోహణా, ఆరోహణా క్రమంలో (సహస్ర దళం, ఆజ్ఞా, విశుద్ధ, అనాహత), జీవనంలోని శక్తి ద్వారా జీవితమును కొనసాగించేది (మణిపూర, స్వాధిష్ఠాన), జీవితం కింద నుంచి పదార్థం వరకు (మూలాధారం).

ఈ జీవన కేంద్రాలన్ని వాటికవే జీవితంలోని మహాసత్య కేంద్రాలు. ఆ ఏడు గురు సూర్యులు సైతం ప్రతివారూ కూడా ప్రకాశవంతమైన దివ్య-మానసం ఉని కిలో జ్వలిస్తూ ఉండే మహాసత్యహృదయాలు; కాని ఈ కమలాలు మాత్రం ముసు గులో ఉన్నాయి, చిక్కనై, అజ్ఞానం వలన తమవైన తాంత్రిక శక్తుల లోపల మూయబడి ఉన్నాయి. భూ-మాత మణిమయ — కేంద్రాలు ఏడు ప్రకాశవంత మైన మహాసత్య హృదయాలు, అవి మహాపదార్థంలో ఉన్నాయి; కాని అవి అంధకారంలో బందీ అయి ఉన్నాయి, చలనరహితంగా శిలాజములై, ముసుగు వేయబడి, చిక్కనై, భౌతిక అచేతన యొక్క కఠినత్వం, అంధకారం, జడత్వం వలన తమ సొంత తాంత్రిక శక్తులలో మూయబడి ఉన్నాయి.

ప్రకాశవంతమై, జ్వలించేటటువంటి అతిమానస సూర్యుల అవతరణతో ఈ ఆధిపత్యశక్తుల కన్నింటికీ విమోచనం కల్పించి, వసుధలో మహా అచేతనా అంధ కారంలో వేలా మరియు అతని పాణీల (వీరు రాక్షసులు, వార అనుయాయులు) సొరంగంలో దాగి ఉన్న ఎనిమిదవ మహా సత్యభాస్కరుని విడుదల చేయటం జరగవలసి ఉంది, పుడమితల్లిని ఆమె సొంత దివ్యత్వానికీ, ధరిత్రి — ఉనికిని దాని సహజమైన సచ్ఛమైనటువంటి మహదానందపు ప్రకాశం, సత్యం, జీవితం, పరమానందాల దిశగా తిరిగి స్థాపించటానికీ మొట్టమొదటి అడుగు.

యోగంలో చక్రాలు

మన యోగప్రణాళికలో ఈ కేంద్రాలకు ప్రతిదానికి ఒక నిర్దుష్టమైన మానసిక ప్రయోజనం, సర్వసాధారణమైన క్రియాకలాపం ఉంది. అవే వాటి ప్రత్యేక ఆధి పత్యశక్తులకు, కార్యాచరణకు ఆధారమవుతున్నాయి. మూలాధారం భౌతికం కిందికి అధోచేతన వరకు పరిపాలిస్తూ ఉంటుంది; ఉదరం కింది కేంద్రం — స్వాధిష్ఠానం — నిమ్నప్రాణికాన్ని పరిపాలిస్తూ ఉంటుంది; నాభి కేంద్రం — నాభి పద్మం లేదా మణిపూరం — విస్తృతతర ప్రాణికాన్ని పరిపాలిస్తూ ఉంటుంది; హృదయ కేంద్రం — హృత్పద్మం లేక అనాహతం — భావోద్వేగాల అస్తిత్వాన్ని

పరిపాలిస్తూ ఉంటుంది; కంఠస్థ కేంద్రం — విశుద్ధం — అభివ్యక్తం చేసే బాహ్యంలో ఉండే మనస్సును పరిపాలిస్తూ ఉంటుంది; కనుబొమల మధ్య ఉండే కేంద్రం — ఆజ్ఞాచక్రం — క్రియాశీల మనస్సును, ఇచ్ఛను, దృష్టిని, మానసిక రూపమును పరిపాలిస్తూ ఉంటుంది; సహస్రదళ పద్మం — సహస్రదళం — ఇది పైన ఉన్నతోన్నత మనస్సును ఆజ్ఞాపిస్తూ ఉంటుంది, ఇంకా ఉన్నతోన్నతమైన ప్రకాశవంతమైన మనస్సునూ కలిగి ఉంటుంది, దాని అత్యున్నతంలో అంతర్బుద్ధికి ఉన్మీలనమై దాని ద్వారా లేక సూటిగా వరదలాగా వచ్చే ఊర్ధ్వమనస్సును కలిగి మిగిలినదాని నంతటితో సంసర్గం లేదా తక్షణ సంబంధాన్ని కలిగి ఉండ గలిగినది.

*

కేవలం యోగసాధనలో మాత్రమే చక్రముల గురించి ఒకరు మాట్లాడగలరు. సాధారణ మానవులలో చక్రములు తెరుచుకుని ఉండవు, కేవలం వారు సాధన చేసినప్పుడు మాత్రమే అవి తెరుచుకోగలవు. ఎందువల్లనంటే చక్రము లనేవి అంతరంగ చైతన్యకేంద్రాలు, సహజసిద్ధంగా అవి సూక్ష్మశరీరానికి సంబంధించినవి.

అందువలన సాధారణ మానవులలో అవి కార్యకారకంగా ఉండటమనేది చాలా తక్కువ — ఎందువల్లనంటే వారిలో బాహ్యచైతన్యం చాలా చురుకుగా ఉంటుంది.

*

చైతన్యకేంద్రాలు (వాటికి 'కేంద్రాలు' అనే పదాన్ని వాడటం జరిగింది) చక్రాలు. వాటి ఉన్మీలనం వలన యోగచైతన్యం లేదా అంతరంగ చైతన్యం అభివృద్ధి చెందుతుంది — లేని పక్షంలో నీవు సాధారణ బాహ్యచైతన్యానికే అంటిపెట్టుకుని ఉండటం జరుగుతుంది.

*

ఒకరు చైత్యకేంద్రం గుండా గాని లేక ఏ ఇతర కేంద్రం గుండాగాని పోవటం జరగదు (సాధనా క్రమంలో). కేంద్రాలు సాధన ఒత్తిడి మూలంగా తెరుచుకుం

టాయి. కేంద్రంలోకి మహాశక్తి అవరోహణ లేదా ఆరోహణ చేస్తుందని నీవు అన వచ్చు.

*

కేంద్రాలకు ఆధారం వెన్నెముక, వెన్నెముక ద్వారానే తాంత్రికసాధనలో కుండలిని పైకి లేస్తుంది.

*

సహస్రదళం లేక సహస్రారం లేక శిఖరాగ్ర కేంద్రం

వేయిరేకల కమలం తలపైన ఉంది. అది ఏడవది, అత్యున్నతమైనటువంటి కేంద్రం.

ఎవరైతే సాధారణంగా కేవలం శరీరంలోని కేంద్రాలనే పరిగణనలోకి తీసు కుంటారో, వారు ఆరుకేంద్రాలనే లెక్కించి, సహస్రారంను వదలివేస్తారు. విశద మయేదేమంటే, ఉన్నతోన్నతమైన అంతర్బుద్ధి, ప్రకాశమానమైన మనస్సు, ఊర్ధ్వమనస్సులు సహస్ర పద్మం గుండానే వాటి కిరణాలను ప్రసరింప జేస్తాయి.

*

సాధారణ మనస్సు, అతిమనస్సుల మధ్యలో ఉన్నవాటి నన్నింటినీ సహస్ర దళం శాసిస్తుంది. — కనుక తప్పనిసరిగా దాని ఉన్మీలనం చాలా కాలం తీసుకుం టుంది.

కాని దానికదే తెరుచుకోవటం ఒక సంబంధాన్ని లేక ఒక సంసర్గాన్ని మాత్రమే కల్పిస్తుంది — ఆ కేంద్రంలో నివసించాలంటే ఒకరు మనస్సును దాటి పోవలసినటువంటి ఆవశ్యకత ఉంది; ప్రధానంగా ఆధ్యాత్మిక ఆత్మలో నివసించ గలిగి ఉండాలి.

*

అతిమానసం శరీరంలో వ్యవస్థీకృతమై లేదు, కనుక దానికి వేరు కేంద్రం లేదు; కాని మనస్సుకు పైనుంచి వచ్చేదంతా తన ప్రసరణకు సహస్రారమును ఉప యోగించుకుని, ఆ విధంగా అక్కడ మరి దేనినో ఉన్మీలనం చేస్తుంది.

*

భ్రుకుటి కేంద్రం గనక తెరచుకున్నదంటే దానర్థం కచ్చితంగా శిరస్సు మీది కేంద్రం కావలసినంతగా తప్పక తెరుచుకుని ఉన్నదనీ, కనీసం దానికిపైన ఉన్న

ఉన్నతోన్నతమైన శక్తిని తన గుండా ప్రసరణ జరగడానికి ఆమోదించినదనీ. చైత్యం విషయం మరియొక విధంగా ఉంటుంది — అది కేంద్రాల వెనుకగా ఉంటుంది, దాని ఉన్మీలనానికి పట్టే కాలం మానవ వైరుధ్యాలను బట్టి మారుతూ ఉంటుంది — వాస్తవంలో, అది ఉన్మీలనమవటం వంటిది కాదు, అది చైత్య అస్తిత్వం ముందుకు రావటం వంటిది. ఈ యోగంలోని సాధారణ నిబంధన పైనుంచి కిందికి రావడం, సంసిద్ధమయ్యే స్థితిలో మాత్రం ఇందులో కొన్ని తేడా లుండవచ్చు. ఉదాహరణకు, హృదయకేంద్రపు పాక్షిక ఉన్మీలన మొదట ఉండవచ్చు. ఉన్నతోన్నతమైన ప్రాణిక కేంద్రం మొదట క్రియాశీలం కావచ్చు, కాని దానర్థం ఎక్కువ సంఘర్షణ మరియు ప్రయాస.

*

చైత్య అస్తిత్వం హృదయ కేంద్రం వెనుకగా ఉంది — కనుల మధ్య ఉన్న కేంద్రం: అంతరంగ (తాంత్రిక) ఆలోచన, ఇచ్ఛ, దృష్టి. ఈ అంతరంగ లేదా అతీంద్రియ దృష్టిని సాధారణ జనులు చైత్యదృష్టి అని అంటారు.

*

మూడవ కన్ను అక్కడ (నుదుటి మధ్యలో) తెరుచుకుంటుంది — అది అతీంద్రియ దృష్టికి, ఆ దృష్టితో సహా వెడలే ఆధిపత్యశక్తికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుంది — అది ఆజ్ఞాచక్రంతో సంబంధం కలిగి ఉంటుంది.

జీవితానికి సంబంధించిన ఏడు కేంద్రాలు

1. మెదడు మీద ప్రాపకం కలిగి శిరస్సు పైన ఉన్న వేయిరేకల కమలం. మహాజీవనం — మహామనస్సులో అతిమానసానికి ఆధారం లేక దన్ను; ప్రకాశమానమగు మహామనస్సును ఉత్తేజితం చేసే కేంద్రం.
2. నుదుటి యందు కనుబొమల మధ్య ఉన్న కేంద్రం. ఇచ్ఛ, దృష్టి, అంతర్గత మానసిక రూపకల్పన, చురుకైన క్రియాశీల మహామనస్సు.
3. కంఠంలోని కేంద్రం, వాక్కు, బాహ్యమనస్సు, సమస్త బాహ్య వ్యక్తీకరణ, రూపకల్పన.
4. హృదయ — కమలం. బాహ్యపరంగా, భావోద్వేగాల మనస్సు, ప్రాణిక మానసికం. అంతరంగ హృదయంలో చైత్యకేంద్రం.
5. నాభికేంద్రం. అసలైన విస్తృతతర ప్రాణికం. జీవశక్తి కేంద్రం.

6. నాభికి, మూలాధారానికి మధ్యన ఉండే కేంద్రం. నిమ్నప్రాణికం; పైన ఉన్న కేంద్రాలనూ భౌతికాన్ని కలిపేది.

7. చివరి కేంద్రం లేదా మూలాధారం. ప్రాణికానికి భౌతికమైన ఆధారం; భౌతికంలోకి ప్రారంభస్థానం.
కిందనున్నదంతా భౌతిక అధోచేతన.

Record of Yoga: 1342

కేంద్రాలు లేక చక్రాల విధులు

కేంద్రాలు లేక చక్రాల వెనుక ఏడు ఉన్నాయి —

1. శిరస్సు అగ్రభాగంపైన వేయి-రేకల కమలం.
2. నుదుటి మధ్యలో — ఆజ్ఞాచక్రం (ఇచ్ఛ, దృష్టి, క్రియాశీల ఆలోచన)
3. కంఠస్థ కేంద్రం — బాహ్యమనస్సు
4. హృదయ కమలం — భావోద్వేగాల కేంద్రం. దీని వెనుక ఉన్నదే చైత్యం.
5. నాభి — ఉన్నతోన్నత ప్రాణికం (అసలైనది).
6. నాభి కింద — నిమ్నప్రాణికం
7. మూలాధారం — భౌతికం.

ఈ కేంద్రాలన్నీ శరీరం మధ్యలో ఉన్నాయి; అవన్నీ వెన్నెముకకు జోడించ బడి ఉన్నాయని తలచబడింది; కాని వాస్తవానికి ఇవన్నీ సూక్ష్మశరీరం, సూక్ష్మ దేహంలో ఉన్నాయి — చైతన్యం మెలకువగా ఉన్నపుడు ఒకరికి వీటి కార్యకలా పాలన్నీ భౌతిక శరీరంలో ఉన్న అనుభూతి కలిగినప్పటికీ.

*

వేయి-రేకల చక్రం లేదా ఉన్నతోన్నత (శిరస్సు) కేంద్ర కమలం: ఇచ్ఛ, జ్ఞానాలు.
నుదుటిలోని కమలం: మహదేచ్ఛ, దృష్టి, మానసిక క్రియాశీలత,
కంఠంలోని కమలం: వ్యక్తీకరణ — బాహ్యమనస్సు
హృదయ కమలం: భావోద్వేగం, క్రియాశీల ప్రాణికం
(హృదయం వెనుక చైత్య అస్తిత్వ పీఠం)
నాభి కమలం: మహా ఉన్నతోన్నత ప్రాణికం.
ఉదరం కింది కమలం: మహా నిమ్నప్రాణికం

వెన్నెముక చివర కమలం (మూలాధారం): మహా భౌతిక చైతన్యం.

*

అతిమానసపు సప్త సూర్యులు

1. అతిమానస సృష్టిని ప్రభవింపజేసే అతిమానస మహాసత్యం, మహాజ్ఞానం — మహా ఆధిపత్య శక్తి సూర్యుడు. సహస్రదళం లోనికి అవతరణ.
2. మహాజ్ఞాన మహా ఆధిపత్యశక్తిని క్రియాశీల దృష్టిగా ప్రసరింపజేసే సృష్టికీ, స్థాపనకూ, అతిమానసిక సృష్టి వ్యవస్థీకరణకూ ఆజ్ఞాపించే అతిమానస ప్రకాశ, మహదేచ్ఛ — మహా ఆధిపత్యశక్తుల సూర్యుడు. ఆజ్ఞాచక్రం, నుదుటి మధ్యన ఉన్న కేంద్రం లోనికి అవతరణ.
3. మహా జ్ఞాన — మహా ఆధిపత్య శక్తుల రూపధారణను చేసేటటువంటి అతి మానసకి సృష్టి అభివ్యక్తత, అమరికలకై శక్తి నిచ్చే అతిమానస మహా వాగ్ సూర్యుడు. కంఠస్త కేంద్రం లోనికి అవతరణ.
4. అతిమానస సృష్టికి ప్రాణం పోసి, సామరస్యపరచడానికై మహాజ్ఞాన — మహా ఆధిపత్య శక్తుల మహదాత్మను బహిర్గతం చేసే అతిమానస మహాప్రేమ, మహా సౌందర్యం, పరమానందముల సూర్యుడు. హృత్పద్మం లోనికి అవ తరణ.
5. అతిమానస సృష్టికి ఆధారమవటానికై ఆధిపత్యశక్తిగా, జీవితానికి మూలమై క్రియాశీలమై ఉండే అతిమానస మహాశక్తి సూర్యుడు. నాభీ కేంద్రం లోనికి అవతరణ.
6. గమనాత్మక శక్తులను వ్యాపింపజేస్తూ, వాటిని వాస్తవిక రూపముల లోనికి జాలువార్చే జీవన-తేజః పుంజాల (మహా ఆధిపత్య-మహాకిరణాల) సూర్యుడు. చిట్టచివరన ఉన్న దాని ముందు ఉన్న కేంద్రం లోకి అవతరణ.
7. అతిమానసిక జీవితమునకు రూపధారణను కల్పించి, అతిమానసిక సృష్టి స్థిరముగ నిలుపుటకు అధికారమును కలిగిన అతిమానస మహాపదార్థ — మహా గతిశక్తి మరియు మహారూప — మహా బలశక్తి సూర్యుడు, మూలా ధారంలోనికి అవతరణ.

Record of Yoga:1341

బంగారు కాంతి

నీ బంగరు కాంతులు కిందికి నా శిరస్సు లోనికి దిగి వచ్చినాయి
మసకబారిన మనోకక్ష్యలు మారిపోయినవి సూర్య-స్పర్శతో
మహా వివేకపు అతీంద్రియ అంతస్తుకు తెలివైన ప్రత్యుత్తరముగా
ఒక నిశ్చల ప్రకాశము మరియు నొక జ్వాలగా.

నీ బంగరు కాంతులు కిందికి నా కంఠం లోనికి దిగివచ్చినాయి,
నా వాక్కు సమస్తం ఇప్పుడు ఒక దివ్యసరాగమై
నా ఏకతాళం ఒక నీ స్తుతి గీతమై
అమృతత్వ రసపానము లైనాయి నా పలుకులు.

నీ బంగరు కాంతులు కిందికి నా హృదయం లోనికి దిగి వచ్చినాయి
తట్టుచున్నది నా జీవితమును నీ చిరంతనత్వముతో;
ఇప్పుడది వృద్ధి నొందినది నీవు కొలువై యున్న దేవళముగ
దాని తీవ్ర భావోద్వేగము లన్నియు కేవలము నీకే ఉన్ముఖం.

నీ బంగరు కాంతులు కిందికి నా పాదముల లోనికి దిగివచ్చినాయి;
నా ప్రపంచం ఇప్పుడు నీ క్రీడాస్థలమూ, నీ పీఠమూ.

అనువాదం: త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

Collected Poems
p. 134: The Golden Light.

శక్త్యుపాసన

శక్తికి షరతులు

చిత్తంలో అపరిశుద్ధత, ఆలోచనలో, దృక్పథంలో అహంకారం, కోరిక యొక్క ప్రభావం — ఇవన్నీ శక్తిని స్వతంత్రంగా, సంపూర్ణంగా పని చేయ నివ్వవు, ఏ శక్తి యొక్క సిద్ధినీ ఫలప్రదం కానీయవు. అలాంటి పరిస్థితులలో, వాటి వల్ల అప్పుడప్పుడు మాత్రమే శక్తియొక్క ఉపయోగం, మరియు శక్తియొక్క ప్రభావం ఉండవచ్చు, కాని అవి పెద్దగా ఉపయోగపడవు. అవి మనసుకు కేవలం దాని సంస్కారాలను, అలవాట్లను, పద్ధతులను వదలుకుందుకు తర్ఫీదిచ్చి, ఆ విజ్ఞానమయ శక్తిని అంగీకరించేటట్టు చేయవచ్చు; లేదా తాంత్రికమైన కొన్ని నిర్ణీతమైన పద్ధతుల (క్రియల) ద్వారా కొన్ని అల్పశక్తులను క్రమపద్ధతిలో, సమర్థ వంతంగా పనిచేయనీయ వచ్చు. అయితే అవి పూర్ణయోగసాధకులకు వర్జ నీయము.

జ్ఞానానికి షరతులు

సంపూర్ణమైన అంతఃకరణ శుద్ధిచేతనే, ముఖ్యంగా కోరికను త్యజించి, బుద్ధిని విశుద్ధపరచి, మనసులో పరిపూర్ణ నిశ్చలతను నిలిపి, చివరిగా విజ్ఞానశక్తుల యొక్క పరిపూర్ణమైన కార్యాచరణ ఉన్నప్పుడు మాత్రమే పరిపూర్ణ జ్ఞానము, త్రికాలదృష్టి ప్రాప్తిస్తాయని గుర్తించాలి. యోగినులు మరియు సాధకులు కాని అనేకమంది చేత ఈ ఉన్నత శక్తులు అసంపూర్ణంగా, క్రమరాహిత్యంగా ఆచరించ బడటం ఎల్లప్పుడూ సంభవమే. చాలా మంది పరోక్షంగా ఈ శక్తులను కలిగి వుంటారు. .

Record of Yoga:21-22

తాంత్రిక సాధనలో సరైన యోగమార్గానుసరణ

ఈ సాధనకు సరైన పద్ధతి, చాలామంది చేసేదానికి భిన్నమైనది, మీరు చేసినదానికి కూడా భిన్నమైనది. అందరు సాధకులు సామాన్యంగా శరీరం నించి, ప్రాణం నించి మొదలుపెట్టి, క్రమంగా చిత్తం మరియు మనసుతో చేస్తూ చివరికి

బుద్ధి మరియ సంకల్పంతో పూర్తి చేస్తారు. నిజానికి అసలైన పద్ధతి సంకల్పంతో మొదలుపెట్టి... శరీరంతో పూర్తి చేయడం. సంకల్పంతో ప్రారంభించేవారికి ఆసనం, ప్రాణాయామం, కుంభకం, చిత్తశుద్ధి లేదా అలాంటివి ఏవి ముందుగా అభ్యాసం కోసం చేయవలసిన అవసరం లేదు. యోగానికి సంబంధించి శ్రీరామ కృష్ణులు అది చూపడానికే వచ్చారు.

"శక్తియొక్క ఉపాసన ముందు చెయ్యి", "శక్తిని పొందు అప్పుడామె నీకు సత్ ని ఇస్తుంది". యోగం చేసేవారికి మొదట కావలసిన సాధనాలు సంకల్పం మరియు శక్తి. అందువల్ల వారెప్పుడూ చెప్పేవారు "నీవే బ్రహ్మమని గుర్తుంచుకో". అదే అతడు స్వామి వివేకానందకు ముఖ్య సందేశంగా ఇచ్చారు. నేనే ఈశ్వరుడిని అని నీవు అనుకంటే — నీవు శుద్ధుడవు, సిద్ధివి మరియు అన్నీ కాగలవు, లేదు అని నీవు అనుకుంటే — దానికి పూర్తి వ్యతిరేకంగా కూడా అవగలవు. ప్రథమావశ్యకత నిన్ను నీవు విశ్వసించడం, రెండవది దైవాన్ని విశ్వసించడం, మూడవది కాళీమాతను విశ్వసించడం; ఎందుకంటే ఇవే విశ్వాన్ని రూపొందించినవి.. ముందుగా సంకల్పాన్ని బోధన చెయ్యి, సంకల్పం ద్వారా జ్ఞానానికి బోధించు, జ్ఞానం ద్వారా చిత్తాన్ని శుద్ధపరచు, ప్రాణాన్ని (ప్రాణికశక్తుల్ని) నియంత్రించు, మరియు మనసును నిశ్చలం చేయి. ఈ పరికరాలన్నింటి ద్వారా శరీరాన్ని అమరత్వ సాధనంగా మార్చు. అది అసలైన యోగం, దాన్నే 'మహాపంథ' అంటారు. అదే అసలైన, వాస్తవమైన, ఒకే ఒక తంత్రమార్గం. వేదాంతం బుద్ధితో ప్రారంభమౌతుంది, తంత్రమార్గం శక్తితో ప్రారంభమౌతుంది.

Record of Yoga:1372

శక్తి నీలోనే ఉంది

ఎలా మొదలుపెట్టాలన్నది ప్రశ్న. శక్తి నీలోనో ఉంది. ఆమె పనిని ఆమెను చేయనీ, నీవు సరైన దృక్పథం కలిగి ఉండటం వలన ఆమెకు సహకరించగలవు. నీవే శక్తివి, అనుమతించేవాడివి, భోక్తవు, భర్తవు. అనుమతించేవానిగా ఆజ్ఞాపించు, శక్తిగా ఆమె పనిని ఫలించేదాకా పర్యవేక్షించు, భోక్తగా ఫలితాన్ని అనందించు, భర్తగా ఆధారాన్ని సరిగ్గా పోషించడంలో సహాయపడు. తామసిక ఉదాసీనత వల్ల గాని, రాజసిక ప్రతికూలత వల్ల గాని దాన్ని పాడుచేయకు. నీ సంకల్పం

ఆచరణలో ఎన్నటికీ విఫలమవ్వదని విశ్వసించు. నీవే జ్ఞాతవు; నీ చేతనకు తనకు తానుగా అందివ్వబడిన జ్ఞానాన్నంతా స్వీకరించు. ఇక్కడ నేను వర్ణించిన దృక్పథాన్ని అలవరచుకుని, నీ వ్యక్తిగత సాధనలోని లేక నీ జీవితంలోని ప్రతి కార్యాచరణకు ఉపక్రమించు. నీకు మరింక చెయ్యాల్సినది ఏమీ లేదు. మిగిలినది కాళీమాత చేస్తుంది. కష్టమని అనుకోకు, ఆతృతపడకు, కంగారుపడకు, నీ ముందు శాశ్వత సర్వస్వం పరుచుకుని ఉంది, ఎందుకు త్వరపడతావు? ఒక్కటే విషయం, తామసికంగా ఉండడం గాని, వృథా కాలయాపన కానీ చేయకు.

Record of Yoga

స్థూల, సూక్ష్మ, శరీరాల మధ్య పరస్పర సంపర్కం

ఈ రోజు నేను శక్తి లేదా సంకల్పం గురించి మాట్లాడుతాను, అదే యోగానికి పునాది కాబట్టి. శక్తి సహస్రదళంగా శిరస్సు పైన మకుటం మీద ఆసీనమై ఉంటుంది, ఆ క్రియాశక్తి స్థానం నుండి అది పని చేస్తుంది. దాని క్రింద మెదడు పైభాగంలో ఉన్నత బుద్ధి స్థానం, దాని క్రిందుగా మెదడు యొక్క మధ్యస్థానంలో తార్కిక లేదా నిమ్నబుద్ధి స్థానం, దాని క్రిందుగా మెదడు దిగువ స్థానంలో మనసుతో సంప్రదించ కలగిన అంగం ఉంటుంది. ఆ అవయవాన్ని అర్థం చేసుకొనేదానిగా పిలవవచ్చు. జ్ఞానం, హేతువు, అర్థం చేసుకోవడం అన్నవి మెదడు యొక్క మూడు భాగాలు.

ఛాతీలో హృదయానికి పైన 'మనసు' ఉంటుంది, అది సంవేదనల నిచ్చే అవయవం, దానికి పంచేంద్రియాలు కార్యకర్తలు. మనసుకు క్రింద, హృదయం నించి మధ్యస్తంగా, అనగా హృదయానికి, నాభికి మధ్య, చిత్తం ఉంటుంది. అక్కడ నించి నాభి వరకు, అంతకు కొంచెం దిగువ వరకు చైత్య లేదా సూక్ష్మ ప్రాణం ఉంటుంది. ఇవన్నీ సూక్ష్మదేహం లోనివి. అయితే ఈ బిందువుల దగ్గర స్థూలదేహంతో సంపర్కం కల్గి ఉన్నాయి. స్థూలదేహంలోనే రెండు కార్యసాధనాలు స్థాపితమై ఉన్నాయి, ఒకటి భౌతిక ప్రాణం లేదా నాడీమండలం మరియు అన్నకోశము లేదా భౌతిక శరీరము.

Record of Yoga: 1373

సంకల్పం శరీరం యొక్క సజీవ యజమాని

ఇప్పుడు, సంకల్పం ఈశ్వరుని యొక్క పరికరం లేదా శరీరం యొక్క సజీవ యజమాని. అది ఈ కార్యసాధనాలన్నింటి ద్వారా పని చేస్తుంది; ఆలోచన, జ్ఞానాలకు బుద్ధి ద్వారా, సంవేదనలకు మనసు ద్వారా, ఉద్వేగాలకు చిత్తం ద్వారా, సుఖాలకు, ఆనందానికి ప్రాణం ద్వారా, పరిపూర్ణతతో పనిచేసినపుడు, ప్రతి అవయవం ద్వారా, ఆ అవయవం యొక్క సమర్థత ననుసరించి పని చేసి నపుడు — అప్పుడు శక్తి యొక్క కార్యాలు సంపూర్ణంగా, ఏ పొరపాట్లు లేకుండా ఉంటాయి. అయితే బలహీనపరిచే రెండు కారణాలున్నాయి. అవి పొరపాటు, విఫలమవడం. మొదటిది, అవయవాల మధ్య అవగాహనా లోపం. ప్రాణం, సంవేద నలు, ఉద్వేగాలు ఆలోచనలతో కలగచేసుకుంటె — అప్పుడు ఆ మనిషి 'అనిష' అనబడతడు. ప్రాణానికి బానిస అంటే కోరికలకు బానిస అని అర్థం. చిత్తం, సంవే దనలు, ఆలోచనలతో కలగజేసుకుంటె, అప్పుడు ఆ సంవేదనలు, ఆలోచనలు, ఆ ఉద్వేగాలు, వాటి కోరికల ద్వారా అసత్యంగా మారతాయి. ఉదాహరణకి ప్రేమ... బుద్ధి విషయంలో కలుగచేసుకున్నప్పుడు ఆ ప్రేమించి నవాడు, తాను ప్రేమించిన వ్యక్తి గురించిన సత్యాన్ని గుడ్డిగా విస్మరిస్తాడు. అతడు తప్పు, ఒప్పుల మధ్య నున్న తేడా గుర్తించలేడు. కర్తవ్యం, అకర్తవ్యం మధ్య తేడా గుర్తించలేడు.... ఆ వ్యక్తికి సంబంధించి నంతవరకు అతడు ఎక్కువగానో, కొంచెం తక్కువగానో అతడి ఉద్వేగాలకు, ప్రేమకు, కోపానికి, ద్వేషానికి, దయకు, ప్రతీకారం మొదలైనవాటికి బానిసకాక తప్పదు. అందువలన మనసు హేతువు విషయంలో కలగచేసుకున్నప్పుడు, ఆ మనిషి తన సంవేదనలను ఆలోచనలుగా లేదా నిజమైన వాగ్వివాదాలుగా పొరపాటుగా అర్థం చేసుకుం టాడు. తాను చూసినదాని, విన్నదాన్ని విచారణ చేసి తీర్పు చెప్పడానికి బదు లుగా, విన్నది, చూసినదాని ఆధారంగా తీర్పు చెప్తాడు. మళ్ళీ హేతువు, ఊహ, జ్ఞాపకం, మరియు తర్కం, జ్ఞానంతో తర్కం జోక్యం చేసుకుంటే ఆ వ్యక్తి ఉన్నత జ్ఞానానికి తిరస్కరించబడి, సంభావ్యతలు జరగవచ్చు, జరగక పోవచ్చు అన్న మధ్యస్థితిలో తిరుగుతూ ఉంటాడు. చివరికి బుద్ధి కూడా సంక ల్పంతో జోక్యం చేసుకుంటే అప్పుడు మనిషి తన పరిమిత జ్ఞానశక్తికే పరిమిత

మౌతాడు., అతడు ఆ సర్వశక్తి స్థితికి చేరువకాలేడు. క్లుప్తంగా చెప్తే, ఏ యంత్రా న్నైనా, ఏ పనిముట్టునైనా అది చేయలేని పనికి దానిని ఉపయోగిస్తే, అది దాని సహజమైన పని కానప్పుడు అది ఆ పని చేయలేదు, లేదా దానిని పాడుచేస్తుంది. దాని వల్ల ధర్మ సంకరం ఏర్పడుతుంది. ఇప్పుడు నేను వర్ణించినది జ్ఞానం పొందే ముందు సామాన్యంగా మానవుల కుండే స్థితి. అదంతా ధర్మ-సంకటమే, అంటే కార్యనిర్వహణలో అస్పష్టత, సరిగ్గా లేని వ్యవస్థ, అసమర్థతతో కూడిన అజ్ఞాన పాలన. సంకల్పం, నిజమైన మంత్రి, తన క్రింద పనిచేసే ఆఫీసర్ల చేతులో కీలుబొమ్మగా ఉన్నాడన్న మాట. ఎవరి స్వార్థానికి వారు పనిచేస్తూ, అవినీతితో ఒకరితో ఒకరు సహకరిస్తూ, ఒకరి పనిలో మరొకరు జోక్యం చేసుకుంటూ, పాడు చేస్తూ ఈశ్వరుని కార్యాన్ని నష్టపెడతారు. అప్పుడా వ్యక్తి ఇంక యజమానిగా, ఈశ్వరుడిగా ఉండడు, అతడు 'అనిష' గా మారుతాడు — అంటే అతడి సేవకుల చేతుల్లో ఆటబొమ్మగా వంచితుడుగా తయారౌతాడు. అతడు దీన్నెలా అంగీకరి స్తాడు? అజ్ఞానం చేత. అతడికి తన మంత్రులు, క్రింది ఉద్యోగస్థులు, ఇంకా అసంఖ్యాక కార్యకర్తలు, తనతో ఏం చేస్తున్నారో తెలియదు. అజ్ఞానమంటే ఏమిటి? అది అతడి నిజమైన స్వీయ స్వభావాన్ని, అతడి స్థానాన్ని, అతడి అధికా రాన్ని గుర్తించలేకపోవడం. అతడు తన వ్యవస్థలోని ఓ చిన్న భాగమైన ఈ శరీ రాన్నే తన మహారాజతనంగా భావిస్తాడు. అతడు 'అది నా రాజ్యం' అని భావి స్తాడు. తన శరీర కార్యకలాపాలకు తాను ఓ పరికరంగా మారతాడు. అందువల్ల — చికాకు, సంవేదనలు, ఉద్వేగాలు మరియు మానసికమైన వీటన్నింటితోను తాను ఐక్యత చెందుతాడు. అతడు తాను వీటన్నింటికి భిన్నమని, మరింత బలము, గొప్పతనము కలవాడనని మర్చిపోతాడు. అతడు ఇప్పుడు చేయవలసి నది తన శక్తిని తిరిగి పుంజుకోవడం, శక్తి యొక్క పగ్గాలను తిరిగి చేపట్టడం, తాను ఈశ్వరుడనని జ్ఞాపకం ఉంచుకోవడం, తానే రాజు, యజమాని, మరియు తానే దైవమని తెల్సుకోవడం.

దీన్ని అర్థం చేసుకుని అతడు సర్వశక్తిమంతుడనని జ్ఞాపకం ఉంచుకోవాలి. అతడికి అతిశక్తివంతమైన ఆయుధం అతడి సంకల్పం.

Record of Yoga: 1374

సంకల్పాన్ని బలపరుస్తూ, సహాయపడుతూ, దాన్ని నిర్దేశించినపుడు, ఆ సంకల్పమే పాలనా వ్యవస్థలో ఓ క్రమాన్ని తీసుకువచ్చి, అక్కడున్న కార్యవర్గాన్ని తమ తమ పనులను విధేయతతో, సమగ్రతతో చేయమని ప్రోద్బలం చేస్తుంది. అంతా ఒక్కసారి కాదు, దానికి కొంత సమయం పడుతుంది. మొదట అక్కడున్న కార్యవర్గం పనిలో అవ్యవస్థకి, పాలనలో అసమర్థతకి అలవాటుపడి ఉండటం వల్ల వారు ముందు సరిగ్గా పనిచేయడానికి ఇష్టపడరు, రెండవది, ఒకవేళ వాళ్ళు చేయాలని భావించినా వారికది కష్టంగా ఉంటుంది. వారికి ఎలా ప్రారంభించాలో కూడా తెలియదు. ఉదాహరణకి నీవు నీ సంకల్పాన్ని ఉపయోగించడం ప్రారంభించినపుడు, ఏమి జరగడానికి అవకాశం ఉంది? ముందు నీవు నీ ప్రాణశక్తి ద్వారా, కోరిక, ఇష్టం, ఆశల ద్వారా దానిని ఉపయోగించాలని ప్రయత్నం చేస్తావు, లేదా నీవు చిత్తం ద్వారా దానిని ఉపయోగిస్తావు. ఉద్వేగము, ఆత్రుత, దేనికో ఎదురుచూపు... లేదా మనసు ద్వారా అదుపులో ఉంచాలనే చేష్టను, సంఘర్షణను శ్రమతో, ఏ విధంగా అంటే, అదుపులో వుంచాలనే విషయంతో భౌతికంగా కుస్తీ పట్టినట్టు... లేదా బుద్ధిని ఉపయోగించవచ్చు — ఆలోచనల ద్వారా నీ కిష్టమైన విషయానికి ప్రాధాన్యత నిచ్చి, 'ఇలా జరగని', 'అలా జరగనీ' లాంటి ఆలోచనలతో జోక్యం చేసుకోవడం. వారి సంకల్పశక్తిని తిరిగి పొందడానికి యోగులు ఈ పద్ధతు లన్నింటినీ ఉపయోగిస్తారు. హఠయోగులు ప్రాణశక్తిని, శరీరాన్ని ఉపయోగిస్తారు. రాజయోగులు హృదయం, మనసు మరియు బుద్ధిని ఉపయోగిస్తారు. కాని ఉత్తమమైన పద్ధతి వీటిలో ఏదీ కాదు. వీటన్నింటిలోని ఆ చివరిది కూడా రెండవ శ్రేణికి చెందిన పద్ధతి. అందులో సంఘర్షణ, ఓటమి, మరియు తరచుగా నిరాశ కూడి ఉంటాయి. సంకల్పం యొక్క కార్యాచరణ సంపూర్ణంగా ఉండాలంటే — అది వీటన్నింటి నుంచి విడివడి సూటిగా తను చేస్తున్న పనిని సహస్రదళ స్థితి నుండి ఆచరించాలి, ఏ పరిశ్రమ లేకుండా, ఏ ఉద్వేగం లేకుండా, ఆత్రుత లేకుండా, కోరిక లేకుండా. ప్రతీది తన కోసం తాను పని చేస్తుంది, సంకల్పమే తన అసలు కార్యం. అది ఎల్లప్పుడు ఆ ఈశ్వరుడికి విధేయమై ఉంటుంది, కాని అది తనలో తాను పనిచేస్తూ తన ద్వారా తాను

పనిచేస్తుంది. అది మిగిలినవాటిని ఉపయోగించుకుంటుంది, కాని వాటి చేత ఉపయోగించుకోబడదు.

అయితే, సంకల్పం చాలా శక్తివంతమైనది. దానిని సహనంతో, శాంతితో, వీరునివలె అమలుపరిస్తే అది నిలుస్తుంది. ఎందుకంటే, నేను మళ్లీ చెప్తున్నాను, సంకల్పం అంటే స్వయంగా 'కాళి'. అందువల్ల ఆమె చివరిగా తన కార్యాచరణ ద్వారా కొత్త నిబంధనలు లేదా కొత్త అలవాట్లు లేదా మనోవృత్తులు స్థాపన చేసి, వాటి ద్వారా క్రమంగా ఆ పాత అలవాట్లతో పోరాడి వాటిని వెళ్ళగొడుతుంది. ఆ పాతవి అణచబడి, నెమ్మదిగా బలహీనపడి, స్వభావంలో భాగం కాలేకపోయినా, ఆధారం నించి వెళ్లగొట్టబడటాన్ని ప్రతిఘటిస్తాయి. అవి నీ చుట్టూ ఉండి, నీ ఆనందంలో అనుభవాలపై బ్రతికిన అనేక శక్తులు, ఆధ్యాత్మిక జీవుల చేత ప్రోత్స హించబడతాయి. ఈ నిరాకరణ ధర్మం, యోగం యొక్క రెండవ దశకు గుర్తు — ఇది అప్పటికే సంకల్పం సిద్ధించి, ఆధారం శుద్ధమైనపుడు తప్ప, ఇది సాధ కునికి చాల యాతనతో కూడిన కష్టమైన పద్ధతి. ఎందుకంటె ఆ నిరోధకశక్తి యొక్క సమర్థత అంతులేనిది, అపారమైనది.

అయితే జ్ఞానం చేత, విశ్వాసం చేత సహకారం పొందినపుడు సంకల్పం తప్పక విజయం సాధించగలదు. అప్పుడు కూడా ఆ వెళ్ళగొట్టబడిన అలవాట్లు, ప్రవృత్తులు, నిరంతరం అవి పోగొట్టుకున్న ఆనందం కోసం, వాటి స్థానం కోసం, శక్తి కోసం, పోగొట్టుకున్న స్థానాన్ని తిరిగి పొందడానికి, తిరిగి ప్రవేశించడానికి సంఘర్షిస్తాయి. దీన్నే పునఃప్రవేశం అంటారు. సంకల్పసిద్ధి, ఆధారశుద్ధిని బట్టి వాటి పునఃప్రవేశం బలహీనంగాను, కొంచెం మితంగాను ఉండడం జరుగుతుంది. ఎక్కువగా కొనసాగదు. ఆధారం శుద్ధంగా లేనపుడు, అసంపూర్ణ సంకల్పంతో కూడి వున్నప్పుడు పునః ప్రవేశం కూడా సుదీర్ఘంగా ఉండి, కష్టపెడుతూ ఉంటుంది. ఎంతగా నిరాకరణ కష్టపెడుతుందో, అదే విధంగా అది కూడా కష్ట పెడుతుంది. మరోవిధమైన మూడు అనుకూలమైన ధర్మాలున్నాయి. ఒక కొత్త అలవాటు కాని, ప్రవృత్తి కాని ఒకసారి స్థాపించబడిన తరువాత, అది శక్తివంతమై, పరిపూర్ణంగా వృద్ధిచెందడం దాని ధర్మం. అది స్థిరపడ్డానికి ఆ యోగి సంఘర్షిస్తు న్నంత కాలం అతను ఏ క్షణంలోనైనా భ్రష్టుడు కావచ్చు... అంటే అతడు పొర పాటు వలన, బలహీనత వలన లేదా అసహనం వలన ఆ సంఘర్షణ వదలి

వేయవచ్చు,కేవలం ఇది ఒక్కటే యోగి పతనం, ఓటమి, తాత్కాలికంగా విఫల మవ్వటం అతడు ఆ సంఘర్షణను వదలివేయడానికి తిరస్కరించనంత వరకు అది భ్రష్టత్వం కాదు. కాని ఒక్కసారి సరైన ప్రవృత్తి స్థాపించబడినప్పుడు, చివ రికి అతడు దాని ఆధిపత్యాన్ని అనుభవించే భోగి అయ్యేవరకు, దానిని ఏ మనిషి నాశనం చేయలేడు.

Record of Yoga 1378

మానవునిలోని దైవశక్తి

ప్రారంభంలో, సంకల్పం దేనితోనైనా పోల్చి చూసినపుడు బలహీనంగా లేదా సరిగ్గా అభ్యాసం కాకపోయినా, అభివృద్ధి నిదానంగా ఉండాలి. సంకల్పం ఎంత వరకు పరిపూర్ణమైందో, దానికి సమానంగా ఆధారంలో శుద్ధత వస్తుంది, అప్పుడు అభివృద్ధి శీఘ్రంగా ఉంటుంది. ఈ ప్రపంచంలో ఏదైనా ఒక పద్ధతి ప్రకారం జరు గుతుంది. పద్ధతి అంటే ఒక క్రమానుసారంగా జరిగే కార్యాచరణల ద్వారా ఓ ప్రత్యేకమైన ఫలితాన్ని గుర్తింపు పొందిన దశల ద్వారా సాధించడం. ఈ దశలు నెమ్మదిగా సాగవచ్చు లేదా శీఘ్రంగా సాగవచ్చు. కాని నియమానుసారంగా ఒక క్రమంలో సాగే పద్ధతి పాటించబడినంత వరకు, అన్ని దశలను వరుసగా, ఎరుకతో దాటవలసిందే. నీవు దాటవలసిన మైలురాళ్ళెన్నో ఉన్నాయి, కాని వాటిని నువ్వు నడిచి లేదా బండిలో లేదా రైలులో ఎందులోనైనా దాటవచ్చు కాని దాటక తప్పదు. సంకల్పం బలపడ్డం వల్ల నిదానమైన పద్ధతిని శీఘ్రపద్ధతిగా మార్చవచ్చు. అప్పుడు ఓ సమయం వస్తుంది, కాళి సామాన్య మానవుని పరిమి తుల నధిగమించి, మానవుని శక్తిగా కాక మానవునిలోని దైవశక్తిగా ఎదుగుతుంది. అప్పుడు ఈ క్రమమైన అభివృద్ధి పద్ధతుల స్థానే, ఏకాగ్రతతో చేసే పద్ధతులను అనుసరించవచ్చు. అంటే ఒక మైలురాయి నించి మరో మైలురాయిని దాట కుండా, మొదటి మైలురాయినుండి మూడవ మైలురాయికి లంఘింస్తూ నీ పయ నంలోని చివరి మజిలిని చేరవచ్చు. మరో మాటల్లో, పద్ధతి ఒక్కటిగానే ఉంటుంది, కాని కొన్ని దశలు మినహాయించవచ్చు. వాస్తవంలో అవి ఎంత తేలిగ్గా తెలియ కుండా దాటబడతాయంటె, అవి దృష్టిని తప్పించుకుని, అతి తక్కువ సమ

యంలో గడిచిపోతాయి. అందువల్ల అది సాంద్రీకృత లేదా సంక్షిప్త పద్ధతిగా పిలవబడుతుంది.

Record of Yoga 1378

10-9-1926

శిష్యుడు: తాంత్రిక పద్ధతిలో ప్రతీకలున్నట్టు కనపడుతోంది. అందులోని విభిన్న చక్రాలు — కేంద్రాలు — ఒకదాని తరువాత ఒకటి తెరుచుకుంటాయి.

శ్రీఅరవిందులు: ఏది ముందు తెరుచుకోవాలన్నదానికి ఓ నిర్ణీతమైన నిబంధన లేదు. హృదయం చైతన్యస్థానం, అది ముందుగా తెరుచుకుంటే, అది చాలా మంచి ఉన్మీల్యత.

Evening Talks

అనువాదం: డి. సత్యవాణి

పూర్ణయోగము — తాంత్రిక విధానము

పూర్ణయోగములో తాంత్రిక, వేదాంతముల సంయోజనము

మనమనుసరిస్తున్న సంయోజనా విధానంలో మరొక కీలకమైన సూత్రం అమలుపర్చబడింది. ఆ సూత్రం యోగ సంభావ్యతల పరిశీలన వేరొక దృష్టితో కొనసాగితే గ్రహించబడినది. ఈ విధానం తాంత్రిక లక్ష్యాన్ని చేరడానికి వేదాంత విధానం పాటించడంతో ప్రారంభమవుతుంది. తాంత్రిక విధానంలో మహాశక్తి అతి ముఖ్యం, అదే ఆత్మదర్శనానికి ముఖ్య సాధనమవుతుంది. ఈ ఆత్మసంయోజన ప్రక్రియలో అంతరాత్మ అత్యంత ప్రధానమైనదిగా తీసుకోబడి, మహాశక్తిని గ్రహించుటలో గల రహస్యమవుతుంది. తాంత్రిక విధానం క్రింది నుండి ప్రారంభమై అంచెలంచెలుగా ఊర్ధ్వముఖంగా సాగి, ఒక నిచ్చెనను అధిరోహించినట్లుగా, సహస్రారానికి చేరుకుంటుంది. అందువలన ప్రారంభదశలో దాని ఒత్తిడి దేహములోను నాడీవ్యవస్థలోను, దాని వివిధ కేంద్రాలలోను జాగృతమైన మహాశక్తి యొక్కా చర్యపై నుంటుంది. దేహంలోని 'ఆరు తామరల' (షట్చక్రాల) వికసనమే ఆత్మశక్తి శ్రేణుల వికసనమ. మన సంయోజనా ప్రక్రియలో మానవుడు శారీరక శక్తి గలవాడి

కన్నా మించిన మానసికశక్తి గలవాడిగా భావించబడతాడు. అతడు ఆ స్థాయి నుండి, ఒక ఉన్నత ఆధ్యాత్మికశక్తికి తనంతట తానుగా ఉన్మీలనమైన మనోజ్ఞాన శక్తితో, తన అస్తిత్వాన్ని ఆధ్యాత్మికం చేయుటకు, ఆ విధంగా సమకూరి క్రియా శీలం గావించబడిన ఉన్నతశక్తితో తన స్వభావాన్ని పరిపూర్ణం గావించుటకు, ఆ స్థాయి నుండి ఈ ప్రక్రియనంతా ప్రారంభించుటకు తగిన శక్తిగలవాడిగా పరిగణిం చబడతాడు. అందువలన మేము ప్రాథమికంగా ఒత్తిడిని జ్ఞానశక్తుల వినియోగం పైనను, కర్మ, ప్రేమ అనబడు త్రివిధ లక్షణాలను ఆత్మలో క్రియాశీలం గావించ డంపైనను పెట్టడం జరిగింది. అందుకు హఠయోగ విధానాలను — వాటి పాక్షిక అనుసరణ అభ్యంతరకరం కాకపోయినా — విసర్జించవచ్చు. రాజయోగ అనుస రణ అప్పుడప్పుడు మాత్రమే అవసరమవుతుంది. ఆధ్యాత్మిక శక్తిని, అస్తిత్వాన్ని, లఘుమార్గంలో విస్తారంగా అభివృద్ధిపరచి తద్వారా మొత్తం మానవ జీవనసరళిని యుక్తమైన వైఖరితో దివ్యీకరించాలనే ఆశయం మమ్ములను ఇందుకు పురిగొల్పిన ప్రేరణ.

మన లక్ష్యం: పరిశుద్ధత, విముక్తి, పరిపూర్ణత, ఆనందానుభూతి

దృష్టిలో నుంచుకోవాల్సిన సూత్రం ఏమిటనగా, దైవానికి ఆత్మార్పణ చేయడం; మానవ అస్తిత్వాన్ని, చేతనను, శక్తిని, ఆనందాన్ని దైవపరం గావిం చడం, మానసికజీవి అయిన మనిషి అంతరాత్మలోని సమస్త కూడలి కేంద్రాలలో దైవంతో ఒక కలయిక, ఒక సన్నిహిత సంబంధం ఏర్పరచి, దానితో దేహమనబడే ఈ పరికరానికి అధిపతిగా, కర్తగా నున్న దైవం ప్రత్యక్షంగా తన ఉనికి, మార్గదర్శ కాల వెలుగులో మానవజీవిని మహాప్రకృతి యొక్క సర్వశక్తులలో దివ్యజీవనం సాగించడానికి తగినవాడిగా తీర్చిదిద్దడం. ఇప్పుడు మనం ఇక ముందు విస్తరిం చాల్సిన యోగలక్షణ విషయానికి చేరాము.

సర్వ యోగముల సమిష్టి ప్రయోజనం మానవుడి అంతరాత్మను సహజమైన ప్రస్తుత అజ్ఞానము, పరిమిత స్థితి నుండి ఆధ్యాత్మిక అస్తిత్వంలోకి విడుదల చేసి దానిని అత్యున్నతమైన దివ్యత్వంతో సంయోగం చెందించడం; అయితే సాధా రణంగా ఇదంతా ఒక ప్రాథమిక ప్రయత్నం మాత్రమే కాదు, సంపూర్ణమైన అంతిమ లక్ష్యం కూడా. ఇందులో ఆధ్యాత్మిక జీవి పొందే ఆనందానుభూతి

ఉన్నది కాని అది మానవత్వం గల ఒక వ్యక్తిని ఆత్మ — అస్తిత్వంలోకి లేక ఒక ఉన్నత స్తరానికి చెందిన వేరొక అస్తిత్వంలో కరిగిపోవటంగా వుంటుంది. తాంత్రిక విధానంలో విముక్తి ఒక అంతిమ స్థితి కాని అదే ఏకైక లక్ష్యం కాదు. అది తన గమనంలో ఆధ్యాత్మిక శక్తి యొక్క సంపూర్ణ సమగ్రతను, ఆనందానుభూతిని, మానవుని ఉనికి లోని వెలుగును, సంతోషాన్ని తీసుకోవడంతో పాటు విముక్తి, సార్వత్రిక చర్య, ఆనందానుభూతి కలసికట్టుగా వ్యతిరేకతలను, అపశృతులను అన్నింటినీ అంతిమంగా అధిగమించుటలో గల అత్యుత్తమ అనుభవాన్ని సైతం లిప్తమాత్రం దర్శిస్తుంది. అంతర్నిహితమైన ఈ ఆధ్యాత్మిక సంభావ్యతల విశాల దృక్పథంతో మనం కార్యక్రమం ప్రారంభిస్తాం, అయితే ఇందులో మరింత సమగ్రమైన ప్రాధాన్యతను కల్పించే మరొక ఒత్తిడిని జోడిస్తాము. మనిషిలోని ఆత్మను దైవంతో సర్వాతీతమైన ఐక్యతను పొందాలని ప్రయత్నించే ఒక ప్రత్యేక జీవిగా కాక అంతరాత్మ లన్నింటిలోను, ప్రకృతి అంతటిలోను ఏకత సాధించే సమర్థతగల విశ్వగతజీవిగా పరిగణిస్తాము. ఈ విశాల దృక్పథానికి దాని సంపూర్ణ ఆచరణ సాధ్యమైన ఫలితాన్నిచ్చేదిగా భావిస్తాము. మానవుని అంతరాత్మ యొక్క వ్యక్తిగత విముక్తి ఆధ్యాత్మిక స్థితిలో, చేతనలో, ఆనందంలో దైవంతో ఐక్యత సాధించటం వలన కలిగే ఆనందానుభూతి ఎల్లప్పుడూ యోగానికి ప్రధాన లక్ష్యం గావాలి. విశ్వగతమైన దైవంతో ఐక్యత స్వేచ్ఛగా అనుభవించడం రెండవ లక్ష్యం కావాలి; కాని ఈ రెండింటి నుండి మూడవదొకటి ప్రత్యక్షమవుతుంది.; దైవం మానవాళి ఆధ్యాత్మిక ప్రయోజనానికై సర్వజీవులతో పాలు పంచుకోవడం లోను, సానుభూతి చూపడంలోను గల అర్థాన్ని సార్థకం చేసుకోవడం. అప్పుడు వ్యక్తిగతంగా చేసే యోగము వేర్పాటు తత్వం విడనాడి మానవజాతిలో దివ్య ప్రకృతి యొక్క సమిష్టి యోగంలో ఒక భాగమవుతుంది. విముక్తి పొందిన వ్యక్తిగత జీవి స్వయంగాను, అంతరాత్మికంగాను దైవంతో ఐక్యత నొంది మానవాళి యందు దైవం సమగ్రంగా కనువిందు గొలిపే విధంగా వికసించడానికి తనకు తాను తీర్చిదిద్దే పరికరమవుతుంది.

కుండలిని చక్రములు, పూర్ణయోగము

ఈ యోగములోని దివ్యశక్తి యొక్క ఆరోహణ అవరోహణ క్రమము తాంత్రిక

గ్రంథాలలో ఇవ్వబడిన వివరణలను మరోసారి ప్రకటించే అవసరం లేకుండా తనదైన రీతిలో తనను తాను సఫలము చేసుకుంటుంది. చాలామందికి కేంద్ర ముల గురించిన చైతన్యము వుంటుంది కానీ ఇతరులు ఆరోహణను, అవరోహ ణను ఒక సాధారణ మార్గంలో లేదా కేంద్రము నుండి కేంద్రమునకు బదులు స్థాయి నుండి స్థాయికి అనగా శక్తి మొదట శిరస్సులోకి అవరోహించి తరువాత హృదయంలోకి, తరువాత నాభిలోకి, అక్కడ నుండి నిమ్నం లోనికి దిగటాన్ని అనుభూతి చెందుతారు. తాంత్రిక వివరణ ప్రకారము కేంద్రములలో దేవతా మూర్తులను గురించిన ఎరుకను కలిగి వుండవలసిన అవసరము లేదు, కానీ కొంతమంది విభిన్న కేంద్రములలో శ్రీమాత అనుభూతిని చెందుతారు. ఈ విషయములలో మన సాధన పుస్తక జ్ఞానమునకు అంటిపెట్టుకుని వుండదు. కేవ లము కేంద్ర సత్యమును వెనుక నుంచి పురాతన రూపాలకు, సంకేతాలకు లోను కాకుండా దానిని స్వతంత్రంగా సాక్షాత్కరింప జేసుకుంటుంది. ఇచ్చట కేంద్ర ములు స్వయంగా తాంత్రిక గ్రంథములలో ఇవ్వబడిన విశ్లేషణకు బదులు ఒక విభిన్న విశ్లేషణను తమంతట తామే కలిగి వుంటాయి.

జాగృతమైన కుండలినీ ప్రక్రియ కేంద్రముల ద్వారా పైకి వెళ్ళినట్లే కేంద్ర ముల ద్వారా పైకి ఎగసిన జాగృతమైన కుండలనీ ప్రక్రియ మాదిరిగా కేంద్రముల పరిశుద్ధి కూడా ఒక తాంత్రిక జ్ఞానమే. మన యోగములో సంకల్పముతో కేంద్ర ముల పరిశుద్ధి మరియు తెరచివేతల ప్రక్రియ అంటూ లేదు. ఒక నిర్దిష్ట ప్రక్రి యతో కుండలినిని పైకి లేపడము కూడా లేదు. ఇంకో పద్ధతి ఉపయోగించబడింది, కానీ అక్కడ ఊర్ధ్వంలోని ఉన్నత చైతన్యమును కలవడానికి విభిన్న స్థాయిల నుండి, మరియు వాటి ద్వారా చైతన్యము యొక్క ఆరోహణము వుంది. ఈ కేంద్రములు శాసించే స్తరాల (మానసిక, ప్రాణిక, భౌతిక) కేంద్రముల తెరచివేత వుంది, ఇంకా ఆధ్యాత్మిక పరిణామము యొక్క ప్రధాన విధానమైన అవరోహణ కూడ వుంది. అందువలన నేను చెప్పినట్టు ఈ యోగములోని పరిణామ ప్రక్రియ వెనుక ఒక తాంత్రిక జ్ఞానము వున్నది.

*

పూర్ణయోగములో సంకల్పముతో చక్రముల తెరచివేత వుండదు. దివ్యశక్తి అవరో హణతో వాటంతట అవే తెరుచుకుంటాయి. తాంత్రిక పద్ధతిలో అవి క్రింది నుండి

ఊర్ధ్వముఖంగా తెరుచుకుంటాయి — మొదట మూలాధారము నుండి. మన యోగములో ఊర్ధ్వము నుండి క్రింది వైపుగా తెరుచుకుంటాయి, కానీ మూలాధారము నుండి శక్తి ఆరోహణము చోటు చేసుకుంటుంది.

*

నాకు తెలిసినంత వరకు కుండలిని ఆరోహణ ఒక గుర్తింపు పొందిన సంఘటన, కాని దాని అవరోహణము కాదు. ఇక్కడ మన యోగమునకు అనుగుణమైనది ఒకటి వుంది. అది ఉన్నత చైతన్యమును కలవడానికి ప్రాణికము నుండి లేక భౌతికము నుండి చైతన్యము ఆరోహిస్తున్నటువంటి అనుభూతి. ఇది చక్రాల ద్వారా కలగవలసిన అవసరం లేదు, కానీ తరచుగా శరీరమంతటా కలుగుతుంది. అలాగే ఉన్నత చైతన్య అవరోహణము చక్రముల ద్వారా అనుభవంలోకి వచ్చే అవసరము లేదు కానీ మొత్తము శిరస్సును, మెదడును, ఛాతీని, ఉదరమును, శరీరమును ఆక్రమించినట్లుగా ఉంటుంది.

*

తాంత్రిక విధానములో ఒక ప్రత్యేకమైన ప్రక్రియ ద్వారా కేంద్రములు తెరుచుకుని కుండలిని జాగృతమయ్యి, దాని ఆరోహణ చర్య వెన్నెముక ద్వారా అనుభవమౌతుంది. ఇక్కడ ఊర్ధ్వము నుండి వచ్చే దివ్యశక్తి యొక్క ఒత్తిడి దీనిని జాగృతము చేసి, కేంద్రములను తెరుస్తుంది. ఊర్ధ్వములోని ఉన్నత చైతన్యమును కలిసే వరకు చైతన్యము యొక్క ఆరోహణ అక్కడ వుంటుంది. అన్ని కేంద్రములు తెరుచుకుని చైతన్యము శరీరము పైకి లేచే వరకూ ఇది తనకు తానుగా పునరావృతమవుతుంది. (కొన్నిసార్లు ఒక అవరోహణ కూడ అనుభవ మవుతుంది. తరువాతి దశలో ఇది ఊర్ధ్వంలో నిలిచి విశ్వచైతన్యంలోకి, విశ్వాత్మలోకి విస్తరించుకుంటుంది. ఇది మామూలుగా జరిగే ప్రక్రియ, కానీ కొన్నిసార్లు ఈ ప్రక్రియ ఎక్కువ వేగవంతమై ఊర్ధ్వములో నిర్దిష్టమైన తెరచివేత అకస్మాత్తుగా చోటు చేసుకుంటుంది.

*

ఇది నాభీ క్షేత్రములో ఊర్ధ్వముఖంగా మెలికలుగా తిరుగుతూ, కంపిస్తుండే చలనంగల శక్తి బ్రహ్మరంధ్రం వైపు కుండలిని పైకి లేపడమని దీని అర్థము — మొత్తమంతా కాదు. దానిలోని కొంత భాగం చుట్ట చుట్టుకుంటూ లేక వలయా

కారంగా ఊర్ధ్వంలోకి మూలాధారము నుండి స్పందనలతో విడుదలవుతుంది. ఇది ఎప్పుడూ ఇలాగే అనుభూతిలోకి రాదు. కొన్నిసార్లు పైకి లేచే ఒక విధమైన శక్తిని లేక ప్రసరణలను లేక కేవలం చైతన్య చలనము యొక్క ఆరోహణ కదలికను అనుభూతి చెందవచ్చు. కానీ అన్ని సందర్భాలలో ఇది ఊర్ధ్వములో నున్న దివ్యచైతన్యమును కలవడానికి చక్రాలలో మూయబడి వున్న యోగచైతన్యము విడుదల చెందడమే. దీనికి అనుగుణంగా ఊర్ధ్వము నుండి కలిగే అవరోహణ యోగానుభవమును ఫలితాలను సమకూరుస్తుంది.

*

కుండలిని మూలధారములో నిద్రాణమైన వున్న యోగశక్తి, ఇతర కేంద్రములలో సాధారణ చైతన్యము చేత కప్పబడి యున్నది. ఎప్పుడైతే ఇది విడుదల చెందు తుందో తన మార్గంలో కేంద్రాల ద్వారా పయనిస్తూ ఊర్ధ్వములో వున్న బ్రహ్మ చైతన్యమును కలవటానికి పైకి లేస్తుంది.

*

శిరస్సుకు పైన కుండలిని శక్తి వుండదు. శిరస్సుపైన విశ్వగతమైన లేక దివ్య చైతన్యము, దివ్యశక్తి వుంటాయి. కుండలిని చక్రములలో నిద్రాణమైవున్న గుప్త శక్తి

*

కుండలిని లోని ఓజస్సు శ్రీమాతకు చెందినది.

CWSA Vol. 29, Letters on Yoga -- II; Tantra 460-62

లైంగిక ప్రేరణను నియంత్రణలో వుంచే ఆవశ్యకత

శిష్యుడు: మన యోగములో స్వభావములోని నిమ్నచలనము సాధనమునకు ఒక ఆటంకముగా నున్నందున నిలిపివేయాలి, కానీ తాంత్రికులు, ప్రత్యేకముగా వీర సాధకులు, ఈ ఆటంకాలను పరిగణలోకి తీసుకుని వీటి సహాయంతో ఆధ్యాత్మిక జీవితమును నిర్మిస్తారు.

శ్రీఅరవిందులు: నైతికవాదులు విశ్వసించునట్లుగా లైంగిక చర్య దానంతట అదే దుష్టమైనది కాదు. ఇది తన ప్రయోజనము తన కున్న ప్రకృతికి చెందిన ఒక చలనము. ఇది మంచీ కాదు, చెడూ కాదు, కానీ యోగదృక్పథంలో లైంగికశక్తి

ప్రపంచములోని అత్యున్నత శక్తి. ఇది సక్రమంగా ఉపయోగించబడితే అస్తిత్వ మును పునఃసృష్టించి, పునర్జీవింపజేస్తుంది. కానీ దీనిని సాధారణ మార్గములో తృప్తిపరిస్తే, రెండు కారణముల వలన ఇది ఒక ఆటంకముగా వుంటుంది. మొదటిది, లైంగికచర్య ప్రాణికశక్తిని అధికంగా నష్టపరుస్తుంది. ఒక నూతన జన్మను సృష్టించడంతో నష్టము పూరించబడినా ఇది మరణము వైపుకు దారితీసే చర్య. అటు తర్వాత కలిగే నిస్త్రాణత దీనిని రుజువు చేస్తుంది. చాలామందికి ఒక ఏవ గింపును కూడ కలిగిస్తుంది...

రెండవ కారణము, సాధారణ లైంగికచర్యతో పాటు పొందే ఉద్రేకము మానవుడి చైత్య సంభావ్యతలను నాశనము చేస్తుంది.

అతను చైతన్యము యొక్క ఉన్నతకేంద్రముల నుండి విడివడి, పతనం చెందుతాడు. వీటి ద్వారా, దివ్యభోగము ద్వారా దివ్యశక్తి వారికి సమకూరుతుం దనే వైఖరిని జనం అవలంభిస్తారు, కానీ అది కేవలం చెప్పటానికి మాత్రమే. నిమ్నచలనములలో సంతృప్తిని పొందే వ్యక్తులు ప్రతికూల శక్తులకు లోబడి అదే సమయంలో యోగుల వలె చలామణి అవుతారు. వేదాంత దృక్పథము కూడా తరచుగా ప్రతికూలశక్తులకు లోబడటానికి ఒక సాకుగా తీసుకోబడుతుంది. "ఇదంతా మాయ, భ్రాంతి, ఇందులో పుణ్యము లేదు, పాపము లేదు. మంచి లేదు, చెడు లేదు" అని చెప్పి వారిని వారు నిమ్నప్రాణిక శక్తులకు లోబడతారు.

శిష్యుడు: అయితే స్వభావంలోని నిమ్నచలనములు స్వయంగా ప్రతికూలము కాదా?

శ్రీఅరవిందులు: కాదు. కానీ అవి ప్రతికూల శక్తులకు తెరుచుకుండాయి. ప్రతి కూల శక్తులు ఈ నిమ్నచలనములను తమ స్వంత ప్రయోజనానికి ఉపయోగించు కుంటాయి.

శిష్యుడు: లైంగికచర్య ద్వారా కలిగే దిగజారుడు ప్రభావముల విషయములో చట్టబద్ధమైన వివాహ నిబంధన ఏమైనా వ్యత్యాసము చూపిస్తుందా?

శ్రీఅరవిందులు: ఎంతమాత్రం చూపదు. నిషేద ఉత్తర్వులన్నీ సమాజ క్షేమానికి, బాలల శ్రేయస్సు కొరకు. కానీ యోగి జీవితములో తన భార్యతో లైంగికచర్య కూడా ఇతర స్త్రీతో సంపర్కము ఎంత హానికరమో అంత హానికరము.

లైంగిక ప్రేరణను పరివర్తన చెందించే ఆవశ్యకత

లైంగిక సిద్ధాంతము యొక్క గుర్తింపు నుండి, లైంగిక ప్రేరణ దారితీసే శారీరక సంతృప్తిని దివ్యజీవనము నుండి మినహాయించలేము. ఇది జీవితములో ఉంటుంది, అధిక పాత్రను నిర్వహిస్తుంది కనుక దానితో తప్పక వ్యవహరించాలి. తేలికగా ఉపేక్షించలేము, ఊరికనే అణచివేయలేము, లేక మన దృష్టికి అంద కుండా దూరంగా వుంచలేము. ప్రధానంగా ఇది ఒక దశలో ఒక విశ్వ సంబంధమైన సిద్ధాంతము, ఒక దివ్య సిద్ధాంతము కూడా. ఇది దివ్యశక్తి మరియు ఈశ్వరుని ఆధ్యాత్మిక రూపమును ధరిస్తుంది. ఇది లేకుండా ప్రపంచ సృష్టి కానీ, పురు షుడు, ప్రకృతి అనబడే విశ్వగత సూత్ర-అభివ్యక్తి గాని వుండదు. సృష్టికి పురుష ప్రకృతులనబడు రెండు సిద్ధాంతాలూ అవసరమే. వాటి సాంగత్యము, పరస్పర పరివర్తనము సృష్టియొక్క మానసిక కార్యనిర్వహణకు భగవంతుని లీలాప్రక్రి యకు ప్రధానమైన అంతరాత్మ మరియు ప్రకృతిగా అభివ్యక్తమగుటకు అవసర మవుతాయి. స్వయంగా దివ్యజీవనములో ఒక అవతారమో లేక కనీసము ఏదో ఒక రూపములోనో ఈ రెండు శక్తుల ఉనికి లేక వాటి ప్రభావమో లేక ప్రతినిధులతో ప్రారంభించుటయో నూతన సృష్టి కల్పనకు ఆవశ్యక మవుతాయి. మానసిక, ప్రాణిక స్తరము లలో జరిగే మానవ కార్యాచరణలో లైంగిక వ్యాపకము పూర్తిగా దివ్యత్వానికి భిన్నమైన సిద్ధాంతము కాదు. దీనికి తనదైన ఉదాత్తమైన దృక్ప థాలు, ఆదర్శాలు వున్నాయి. నూతన విస్తార జీవితములో ఎంత మేరకు ఏ విధంగా వీటిని సమ్మతించ వచ్చునను విషయం చూడవలసి ఉంది. లైంగిక వాంఛ, లైంగిక ప్రేరణలు పాశవిక సంతృప్తికై పడే ప్రయాస అంతా తీసివేయ బడాలి. ఇది కేవలము ఉన్నత జీవితము కొరకు సంసిద్ధులుకాని వారిలోను పరి పూర్ణ ఆధ్యాత్మిక జీవనానికి ఇంకా సిద్ధ పడనివారిలోను కొనసాగాలి. దీనిని ఆకాం క్షిస్తూ కూడా పూర్ణంగా ఆచరించలేనివారిలో ఇది సంస్కరించబడాలి. ఇలా చేయబడి ఆధ్యాత్మిక లేక చైత్యప్రేరణకు ఉన్నత మనస్సు, ఉన్నత ప్రాణికముల నియంత్రణకు లోబడి అనాలోచితమైన, తుచ్ఛమైన, భ్రష్ట విధానాలను విసర్జించి, ఆదర్శము యొక్క స్వచ్ఛతను, స్పర్శను అనుభవించాలి.

ప్రేమ నిలిచి ఉంటుంది. అన్ని విధములైన అత్యున్నత స్వభావమును, అన్ని విధములై ఉన్నత స్థాయికి చెందిన ప్రేమ యొక్క స్వచ్ఛ నిర్మలమైన వాస్తవిక తను, అత్యున్నత ప్రకృతిని సార్ధకం చేసుకొనే వరకు, విశ్వవ్యాప్త ప్రేమగా బహుళ వ్యాప్తి చెందే వరకు, దివ్యప్రేమలో లీనమైపోయే వరకు అది నిలిచి ఉంటుంది. స్త్రీపురుష ప్రేమ కూడా అటువంటి ఔన్నత్యాన్ని పరిపూర్ణతను అను భవిస్తుంది. ఎందుకనగా అదంతా ఆదర్శమైన దాని స్పర్శానుభూతిని పొంద గలదు. ఆధ్యాత్మికత కూడా ఆ పురోగమన మార్గాన్నే దైవికమైన వాస్తవికతను చేరే వరకు తప్పక అనుసరించాలి.

శరీరము దాని సంబంధిత చర్యలు దివ్యజీవన భాగముగా అంగీకరించబడి ఈ చట్టము క్రింది కొనసాగవలసిందే, కానీ ఇతర పరిణామ పరివర్తనలలో మాది రిగా దివ్యజీవన చట్టముగా ఆమోదించబడనిది ఇక్కడ కూడా ఆమోదించబడక తప్పక ఆరోహణా తత్వము నుండి పడి పోవాల్సిందే.

స్త్రీపురుష ఆధ్యాత్మిక సంబంధము వెనుక నున్న సత్యమును సాధించడము అనితర సాధ్యము. ఉన్నత దివ్యజీవనమును ఆశించే పురుషుడు, దివ్యచైత న్యము, దివ్యసత్యముల అన్వేషకుడు — పురుషుడు ఆదర్శవంతమైన స్త్రీని, తనకు దివ్యశక్తిగా నుండగలిగే స్త్రీని కలసినపుడు అతని ఆధ్యాత్మిక జీవితము అతను అనుభవించబోయే జీవితము సమృద్ధి చెంది పరిపూర్ణమవుతుంది. ఈ సందర్భంలో కూడ ఇద్దరి మధ్యన చైత్య సంయోగము సంభవిస్తుంది. ప్రారంభిం చడానికి యుక్తమైన చైత్యసంయోగము కలిగిన వ్యక్తుల ఆధ్యాత్మిక సంబంధము క్రమేపీ అభివృద్ధి చెంది తనంతట తాను ప్రకటించుకుంటుంది.

ఆధ్యాత్మిక సంయోగములో 'శక్తి' అయిన స్త్రీ నిజంగా ఒక దివ్యశక్తిలా వుండాలి — అనగా యుక్తమైన మార్గములో పురుషుడి నుండి సహాయమును అందుకోగల ఒక శక్తివంతమైన వ్యక్తిత్వముగా వుండాలి. ఇరువురు ఒకరి కొకరు నిజమైన సహాయకారిగా నుండాలి. ఈ సంబంధమును పొందటము అత్యంత కష్టము. సాధకుడు ఇటువంటి కష్టములు ఎదుర్కొనవలసి వుంటుంది. సిద్ధి పొందిన వాడికి, పరిపూర్ణమైన ఆత్మకు అనితర సాధ్యమైనదంటూ వుండదు. ఏది ప్రకటించ

బడాలో అతనికి పూర్తిగా తెలిసి వుంటుంది. అతనికి దివ్యశక్తి వున్నట్ల యితే ఆమె ఎక్కడ వుంటుందో అతనికి తెలుస్తుంది. అతడు ఆమెను పొందు తాడు.

శిష్యుడు: అతిమానస యోగమునకు దివ్యశక్తి అవసరమా?

శ్రీఅరవిందులు: యోగమునకు దివ్యశక్తి అవసరము లేదు. దివ్యశక్తి లేకుండానే పూర్తి జ్ఞానము, చైతన్యము, శక్తి, ఆనందములను సాధించవచ్చును. కానీ ఈ మూలకములను జీవితములో ప్రకటించాలనుకున్నపుడు దివ్యశక్తి అవసరమవుతుంది . దివ్యశక్తి లేకపోతే తనలో నున్న జ్ఞానము, శక్తి, ఆనందము వగైరాలను క్రిందికి జీవితంలోకి తీసుకొని రాలేడు. అటువంటి సందర్భంలో కేవలము భవిష్య కాలములో సాధించబడే కార్యమునకు మార్గము మాత్రమే సిద్ధము చేయగలడు.

Evening Talks, 4-5-1925

ఇది ప్రపంచమును లేక జీవితమును బాహ్యంగా తిరస్కరించకూడదనే భావనగల ఐహిక సుఖ భోగభాగ్యాలను త్యజించే యోగం కాదు. అలా అని నిమ్నశక్తులకు స్థానమిచ్చి వాటి అల్ప లక్షణాలతో విశృంఖల కార్యాచరణను అనుమతించడము దీని అర్థము కాదు.

ఇది నిమ్నప్రకృతి నుండి దివ్యత్వమునకు ఎదిగే యోగము. ఆ ఉన్నత ప్రకృతి ఏమిటో తరువాత అర్థం చేసుకుంటావు. నీవు దానికి అర్హత పొందాలి.

వివాహజీవితము, శాస్త్రము వగైరాల గురించి నీ స్వంత ఆలోచనలు ప్రమాదకరమైనవి. నీవు ఈ ఆలోచనలనే అనుసరించావంటే యోగము నుండి పతనమవడానికి అన్ని అవకాశములు ఉన్నాయి. అవన్నీ మానసిక నిర్మాణములు. స్త్రీపురుషు లిద్దరూ ఆకాంక్ష గలవారైన సందర్భములో, ఆధ్యాత్మిక కృషియను సాధనలో ఒకరికొకరు సహాయము చేసుకోవడము మొదటి అంశము. వారి శక్తులను ఒకరి కొకరు ఇచ్చి పుచ్చుకొని ఉన్నత చైతన్యంలోకి ఎదగాలి.

రెండవది, ప్రేమను గురించిన ప్రసక్తి. చాలా మందిచే, ప్రేమ అని పిలువబడేది ఒక బాహ్యమైన విషయం. చాలా మట్టుకు ఇది సంబంధిత తీవ్ర ప్రాణిక వాంఛలకు పరిమితమై వుంటుంది. ఇది పూర్తిగా తిరస్కరించబడాలి.

దీనికన్నా గాఢమైన ఒక అనుబంధము అక్కడ వుంది. ఇది అంతరాత్మకు సంబంధించినది. ఈ అనుబంధము లోలోపల నుండి దానంట అదే వస్తుంది. ఇది ఒక ఆదర్శవంతమైన ఐక్యతతో ఇరువురిలో తనకు తాను ప్రకటితమవుతుంది

— మనసుల ఐక్యత, అంతరాత్మ ఐక్యత, వ్యక్తుల ఐక్యత. ఈ అనుబంధము పరమ శాంతమైనది, ప్రశాంతితో నిండినది, విశాలమైనది, స్వచ్ఛమైన పవిత్రత గలది. దీనిలో ప్రాణికమైన కామోద్వేగము గాని, వాంఛ, శారీరక అపేక్షల జాడ గాని ఎక్కడా వుండదు. ఇక్కడ పురుషుడికి, శక్తికి వున్న సంబంధము స్త్రీపురుషు లిద్దరి మధ్యన సాధ్యమవుతుంది, కానీ ఈ సంబంధము సాంఘికమైనది, సాధా రణమైనది కాదు. ఒక వ్యక్తి ఒక స్త్రీని వివాహము చేసుకున్న కారణంగా అతని భార్యయే అతని శక్తి కావలసిన అగత్యము లేదు.

ఈ సంబంధాలు అర్థం చేసుకోలేనంత వరకు అనుభవంలోకి వచ్చేంత వరకు, మరొక సాధ్యపడే సంబంధం స్నేహితులకు చెందినది. అనగా నువ్వు నీ భార్యతో అదే జీవితలక్ష్యంతో వున్న స్నేహితుడితో జీవించునట్లుగా స్నేహం తప్ప వేరే ఏ ఇతర సంబంధమూ లేరుండా జీవించాలి.

Evening Talks:156-157

అనువాదం: సునీత శేఖర్

మహాశక్తి పనిచేసే తీరు

మహాశక్తిలో ఆమె చేసే కార్యాలలో విశ్వాసం వుండాలి:

మన ద్వారా తనను సఫలం చేసుకొనే, యోగసిద్ధిని సఫలం చేసే, మన జీవిత కార్యాన్ని సఫలం చేసే క్రీడలో తెర మరుగై వున్నప్పుడు గూడా మన శుభం కోసమే సమస్తాన్నీ నిర్వహించే భగవంతుని ప్రేమ, వైదుష్యాలలో విశ్వాసం వుండాలి. ఈ ఆధారం మనుగడ సాగించడానికి, యోగంలోనూ, జీవి తంలోనూ, దివ్యజ్ఞానాన్ని, శక్తిని, ఆనందాన్ని ఫలప్రదం చేయడానికి ఆతనిచే ఈ ఆధారంలో అభివ్యక్తం చేయబడిన మహాశక్తి యందు విశ్వాసం వుండాలి. శ్రద్ధ లేక శక్తి వుండదు. అపరిపూర్ణ శ్రద్ధ అంటే అపరిపూర్ణ శక్తి. శ్రద్ధయొక్క క్రియాశక్తిలో గాని లేదా దాని ప్రకాశంలో గాని, అపరిపూర్ణత వుండవచ్చు. మొదట్లో విశ్వాసపు పూర్తి వత్తిడి వుంటే చాలు. ఎందుచేతనంటే యోగారంభం నుండీ మనకు పూర్తి ప్రకాశం వుండదు. అప్పుడు మనం యెలా తప్పు చేసినా,

తడబడినా, మన విశ్వాసానికుండే బలం మనల్ని నిలబెడ్తుంది. మనం చూడలేనపుడు, భగవంతుడు మనకు వెలుగు అందకుండా చేస్తున్నాడని అనుకొంటాం. విజయం వైపు ఒక మెట్టుగా ఆతడు మనపై ఓటమిని విధించేటట్లుగా, జ్ఞానం వైపు ఒక మెట్టుగా, తప్పిదాన్ని మనపై విధిస్తున్నట్లు మనం చూడలేం.

Record of Yoga

కృత్రిమ మార్గాలు, అనంతుని స్వేచ్ఛ

నీ మానవ స్వభావమంతా ఒక దివ్య స్వభావం లోనికి మారడమనే బ్రహ్మాండమైన కార్యం నీలో జరుగుతోంది. అంటే అర్థం, శతాబ్దాలు పట్టే పరిణామాన్ని కొద్ది సంవత్సరాలలోనికి దట్టించడ మన్నమాట. కాలాన్ని ద్వేషించతగదు. చాలా త్వరగా ఫలితాల నిచ్చే యితర మార్గాలున్నాయి. లేదా నీకు కొన్ని నిర్దిష్ట ప్రక్రియలను అందించడం వల్ల యెలాగోలాగ నీవు నీపై పనిచేయగలుగుతావు. ఈ రోజు యెక్కువ సార్లు ప్రాణాయామం చేసాను, ఆసనాలకు మరింత యెక్కువ కాలం వెచ్చించాను, మరింత యెక్కువ కాలం జపం చేసాను, ఈ రోజు ఇంకెంతో చేసాను, యెంతో కచ్చితమైన పురోగతి జరిగిందనీ, యెంతో చేస్తున్నాననీ, నీ అహంకారానికి సంతృప్తి కలిగేటట్లు చేస్తావు. కాని ఒకసారి ఈ మార్గాన్నెంచుకొన్నావంటే దాని కంటిపెట్టుకుని వుండాలి. అవన్నీ మనుష్యులు అనుసరించే పద్ధతులేగాని, అనంత మహాశక్తి చేసే విధానం కాదు. ఆ మహాశక్తి నిశ్శబ్దంగా, కొన్ని సమయాల్లో అగోచరంగా తన గమ్యం వైపు పయనిస్తుంది. ఒక చోట ముందుకు పోతుంది, ఒక చోట ఆగినట్లు కన్పిస్తుంది, తరువాత ప్రబలంగా, విజయవంతంగా, తాను నిర్వహించిన మహాద్భుత విషయాన్ని బహిరంగపరుస్తుంది. మానవ మేధస్సుచే రూపొందించబడిన కాలువల వంటివి కృత్రిమ బాటలు. వాటి ననుసరిస్తే ఒక తెలిసిన చోటు నుండి మరో చోటికి సునాయాసంగా, సురక్షితంగా, సునిశ్చితంగా నీవు పయనించగలవు. మన ఈ మార్గం విశాలమైన దారిలేని మహాసముద్రం, దీనిపై నీవు విస్తృతంగా ప్రపంచంలో అన్ని భాగాలకు ప్రయాణించగలవు, అనంత స్వేచ్ఛ లోనికి నీకు అనుమతి లభిస్తుంది. నీకు కావలసినదంతా నావ, దిశానిర్దేశం చేసే చక్రం, దిక్సూచి, నడిపే శక్తి, నైపుణ్యంగల నావ కెప్టెను. నీ నావ బ్రహ్మ విద్య, శ్రద్ధ నీకు దిశానిర్దేశం చేసే చక్రం,

ఆత్మ-సమర్పణ నీ దిక్సూచి, భగవంతుని ఆజ్ఞచే లోకాలను నిర్మించే, లోకాలకు దిశానిర్దేశం చేసే, లయం చేసే ఆమె నిన్ను నడిపే శక్తి. స్వయంగా భగవంతుడే నీ నావ కెప్టెను. కాని అతడు పనిచేసే ప్రత్యేక విధానమంటూ ఒకటి వుంటుంది, ప్రతిదానికీ అతని సమయం అతని కుంటుంది.

అతిమానస యోగ కీలకమంత్రం ఆత్మ-సమర్పణ

అతిమానస యోగం అంటే ఒకే సమయంలో భగవంతుని వైపు అంతరాత్మ ఆరోహణ, దేహధారియైన ప్రకృతిలోనికి భగవత్తత్వపు అవరోహణ. ఒకే విషయం మీద కేంద్రీకరించి, సమస్తాన్నీ ఒక చోటికి చేర్చి, అంతరాత్మ, మనస్సు, ప్రాణ, దేహాల ఊర్ధ్వం వైపు ఆకాంక్షకై ఆరోహణ పట్టుబడ్తుంది. అనంత శాశ్వత దైవం వైపు మొత్తం అస్తిత్వపు పిలుపుకై అవరోహణ పట్టుబడ్తుంది. ఈ పిలుపు, ఈ ఆకాంక్ష వున్నట్లైతే, అవి నిరంతరం పెంపొందుతూ, సమస్త ప్రకృతిని ఆక్రమించి నట్లైతే అప్పుడు, అప్పుడు మాత్రమే దాని అతిమానస రూపాంతరీకరణ సాధ్యం కాగలదు.

ఈ మర్త్య అర్థచేతస్సుగల సృష్టికి పైన, వెనుక, అంతటా ఆవరించి అది వరకే వుండి వున్న ఒక మహనీయ దివ్యచేతనను స్వీకరించి అందులోనికి ప్రవే శించడానికి మొత్తం ప్రకృతిలో ఉన్ముఖత, సమర్పణ వుండి తీరాలి. అనంత దివ్యమాత హస్తాలలో ఒక బిడ్డలా అంతరాత్మ తయారయ్యేంతవరకు, దైవక్రియా శక్తిని భరించడానికి వృద్ధిచెందుతూండే, అధికంగా పట్టుబట్టే చర్యను భరించగలిగే, సదా బలీయమైన ఒక సామర్థ్యం కూడా వుండి తీరాలి. ఇతర యోగాలకు తెలిసిన సమస్త యితర ఉపాయాలను ఈ యోగంలో కూడా అప్పుడప్పుడూ నిమ్నశ్రేణి ప్రక్రియగా ఉపయోగించవచ్చు. ఈ గొప్ప షరతులు లేకపోతే అవి శక్తిహీనమౌ తాయి. ఒకసారి వీటిని అనుమతించినంత మాత్రాన అవి అనివార్యమైనవి కాలేవు. ఈ యోగాన్ని మనస్సు, ప్రాణ, దేహాల యేవిధమైన కృషి వల్ల గాక, యేవిధమైన మానవమనోవిజ్ఞాన లేక భౌతిక ప్రక్రియవల్ల గాక పరమ మహాశక్తి చర్య వల్ల మాత్రమే చివరికంటా కొనసాగించగలమనేవి, చివరకు తెలుస్తుంది. కాని ఆమె పనిచేసే విధానం ఒకే సమయంలో చాలా మార్మికమైనదిగా, అపరోక్షమైనదిగా, బాహ్యంగా సమగ్రంగా గ్రహిస్తూ అనుసరించడానికి చాలా సంక్లిష్టమైనదిగా,

చాలా గొప్పదిగా, చాలా సంపూర్ణమైనదిగా, సూక్ష్మ మైనదిగా వుంటుంది. దానిని ఇదీ అని చూపడానికి మన మానవ మేధస్సుచే త్రుంచివేసి ఒక సూత్రంగా కూర్చి నిర్వచించడం అంతకంటె యింకా యెంతో కష్టంగా, సంక్లిష్టంగా, గొప్ప దిగా చాలా సంపూర్ణంగా సూక్ష్మంగా వుంటుంది.

మనిషి తన స్వయంకృషితో తన కంటె అధికంగా తనను తయారుచేసుకో లేడు, కాని తనలో పనిచేసేందుకు అతను దివ్యసత్యాన్ని, దాని శక్తిని క్రిందికి ఆవాహన చేయగలడు. దైవప్రకృతి అవతరణ ఒక్కటే మానవ కలశాన్ని దివ్యీ కరించగలదు. పరాత్పర రూపమార్పిడి శక్తికి ఆత్మ-సమర్పణ అనేది యోగ కీలకమంత్రం.

Essays Human and Divine, pp. 365-66

దైవశక్తి చర్య

మహాశక్తి, అనంతుని, శాశ్వతుని శక్తి మన లోనికి అవతరిస్తుంది, పనిచేస్తుంది, మన ప్రస్తుత మనోవైజ్ఞానిక రూపకల్పనలను భగ్నం చేస్తుంది, ప్రతి అడ్డుగోడను తుత్తునియలు చేస్తుంది, మనలను ముక్తం చేసి సదా నవ్యతర మహనీయ దృష్టి, భావరచన, గ్రాహకత, శక్తులతో, నవ్యతర, మహనీయ, జీవన ప్రేరణలతో మనకు పరిచయం కలిగిస్తుంది. అంతరాత్మను, దాని ఉపకరణాలను విశాలం చేస్తుంది, అధికాధికంగా నూతనంగా తీర్చిదిద్దుతుంది. ప్రతి అపరిపూర్ణతకు తల యొగ్గి దానిని సర్వనాశనం చేసేందుకు, దానితో మనం తలపడేటట్లు చేస్తుంది. ఒక మహనీయ సంసిద్ధికి మనలను ఉన్ముఖం చేస్తుంది. మనలో నిరంతరం నూతన జన్మలు, నూతన మనోదర్శనాలు జరిగేటందుకు అనేక జన్మల లేక యుగాల కార్యాన్ని అతి తక్కువ సమయంలో నిర్వహిస్తుంది. తన చర్యలో వ్యాకోచిస్తూ వుండేది, దేహానికి పరిమితమై వుండిపోయే స్థితి నుండి చేతనను విడుదల చేస్తుంది. సమాధిస్థితిలో గాని, నిద్రాస్థితిలో గాని, లేక మెలకువగా నుండే స్థితిలో సైతం, బయటకు పోయి యితర లోకాలలో లేక ఈ ప్రపంచ యితర పరగణా లలో ప్రవేశించి అక్కడ పనిచేస్తుంది లేక అచట తన అనుభవాన్ని వెనక్కు వచ్చేట ప్పుడు తనతో తీసుకొస్తుంది. దేహం కేవలం తనలో ఒక భాగంగా అనుభూతి చెందేంతగా చేతన విస్తరించుకొంటుంది. తనను అదివరకు యేది తనలో నిలుపు

కొన్నదో, దానినది తనలో నిలుపుకొన నారంభిస్తుంది. అది వైశ్వచేతనను సాధించు కొంటుంది, జగత్తుతో తాను సమానమయ్యేంతగా తనను విస్తరింప జేసు కొంటుంది. కేవలం బాహ్యమైన పరిశీలన ద్వారా పొందే సంపర్కంగాక అంతరంగికంగా, సరాసరి ప్రపంచంలో క్రీడిస్తున్న క్రియాశక్తులను తెలుసుకొం టుంది., వాటి చలనాన్ని అనుభూతి చెందుతుంది, వాటి వ్యాపారాన్నీ వర్గీకరి స్తుంది, ఒక విజ్ఞాన శాస్త్రివేత్త భౌతిక క్రియాశక్తుల మీద యెలా పనిచేస్తాడో అలా వాటి మీద వెంటనే పనిచేయ గలుగుతుంది. మన మనస్సు, ప్రాణం, దేహాలలో అనుభవ ఫలితాలను ఆ చర్య ఆమోదిస్తుంది, లేక తిరస్కరిస్తుంది, లేక సవరి స్తుంది, మారుస్తుంది, నూతన రూపమిస్తుంది, అపరిమేయ నూతన శక్తులను, చలనాలను, స్వభావపు పాత అల్పవృత్తుల స్థానంలో సృజిస్తుంది. వైశ్వమనస్సు క్రియాశక్తులు పనిచేయడాన్ని మనం గ్రహించ నారంభిస్తాం. అవి పనిచేయడం వల్ల మన ఆలోచన లెలా పుట్టుకొస్తాయో తెలుసుకొంటాం, మన అవగాహనల సత్యాసత్యాలను మనం లోపల నుండి విడదీసి చూడగలుగుతాం, వాటి క్షేత్రాన్ని విశాలం చేస్తాం, వాటి విశిష్టతను పెంచుతాం, ప్రకాశవంతం చేస్తాం, మన మన స్సులకు శాసకుల మౌతాం, మన చుట్టూ వున్న ప్రపంచంలోని మహా మనస్సు చలనాలకు ఆకార మివ్వడంలో చురుకుగా తయారవుతాం. వైశ్వ, ప్రాణ-క్రియా శక్తుల ప్రవాహాన్ని ఉధృతిని గ్రహించ నారంభిస్తాం, మన సంవేదనల, భావోద్వే గాల, ఉద్రేకాల తీవ్రవాంఛల ధర్మాన్ని చక్కదిద్ద నారంబిస్తాం. వైశ్వ ప్రాణ-శక్తి ఉన్నతతర భూమికలకు ఉద్ధరితమై, వాటిని అనుమతించ, తిరస్కరించ, నూత నంగా సృజించ, విస్తృత భూమికలకు తెరుచుకొన స్వేచ్ఛ కలిగినవారమౌతాం. వైశ్వ పదార్థపు చిక్కు సమస్యకు కీలకాన్ని గ్రహించ నారంభిస్తాం కూడా. వైశ్వ మనస్సు, వైశ్వప్రాణం, వైశ్వచేతనల మధ్య దానిపై సాగుతుండే క్రీడను అనుస రిస్తాం, ఆ క్రీడకు ఉపకరణంగా, ఫలితంగా జరిగే వ్యాపారాన్ని అధికాధికంగా బయటపెట్టి, చివరకు వైశ్వపదార్థ అంతిమ రహస్యాన్ని కేవలం వైశ్వ ఊర్జపు ఒక రూపంగా గాక, అంతర్లీనమై వున్న బందీయై యున్న, లేక అస్థిరంగా స్థిరపడిన, ఆటంకపరచబడిన చేతన యొక్క ఒక రూపంగా చూడనారంభిస్తాం. అర్థ-నిశ్చేతన కంటె అధికం యెంత మాత్రం కానటువంటి పరమాత్మ అవతారం, ఆత్మ-ప్రకటనగా ఇకనెంత మాత్రం చూడకుండా అదిముక్తము కాగల, సచేతనం

కాగల సంభవతను ఉన్నతతర వైశ్వశక్తులకు స్పందించే నమ్యతను చూడ నారంభిస్తాం. మహనీయ పరిశుద్ధత, సత్యం, ఔన్నత్యం, శ్రేణికి గమించు రూపాంతరీకరణ తీవ్రత వల్ల కలిగిన ఆవశ్యకత అధిక నిరోధానికి వ్యతిరేకంగా లేక మన మసకబారిన చేతన ప్రతిస్పందించ డానికి పడే యెంతో శ్రమకు వ్యతిరేకంగా, మనలో దైవమహాశక్తి పనిచేయడం, వృద్ధిచెందుతున్న కొద్దీ, ఇదంతా, ఇంతకంటే యెంతో అధికంగా మనలో సాధ్యమౌతుంది. మనలో అంతరాత్మిక జాగృతి మీద, ఆమెకు మన ప్రతిస్పందన సంపూర్ణత మీద, పెరుగుతున్న మన సమర్పణ మీద అంతా ఆధారపడి వుంటుంది.

The Synthesis of Yoga, p. 184

చుట్టలుగా చుట్టుకొన్న యోగ-శక్తిని మేలుకొలుపుట

ప్రశ్న: ప్రియజననీ! "చుట్టలు చుట్టుకొని పడివున్న లేక నిద్రిస్తున్న ఒక యోగశక్తి వుంది." అని యిక్కడ వుంది. దానిని మేలుకొలపడం యెలా?

సమా: యోగం చేయాలని తీర్మానించుకొన్న క్షణంలోనే అది చాలా సహజంగా మేలుకొంటుంది. ఆ తీర్మానంలో చిత్తశుద్ధి వుంటే, ఆకాంక్ష వుంటే, అది దానంతటదే మేలుకొంటుంది. వాస్తవానికి అది మేలుకొనడం వల్లే బహుశా అతనిలో యోగం చేయాలనే ఆకాంక్ష కలుగుతుందేమో.

అది దైవకృప ఫలితం కావడానికి కూడా అవకాశం వుంది, లేదా తెలిసిన వారితో సంభాషించిన తరువాత లేక పఠనం తర్వాత, యోగం అంటే యేమిటో తెలుసుకోవాలని దాన్ని ఆచరించాలనే భావాన్ని, ఆకాంక్షను యేదో ఆకస్మికంగా నీకు కలిగించవచ్చు. కొన్ని సమయాల్లో యెవరితోనైనా ఒక కొద్దిపాటి సంభాషణ సరిపోతుంది. లేక ఒక పుస్తకంలో చదివిన ఒక అంశం, ఈ యోగ-శక్తిని మేలుకొలుపుతుంది, ఇదిగో ఇదే నిన్ను నీ యోగం చేసేటట్లు చేస్తుంది. మన జీవితంలో యేదో మార్పు చేటు చేసుకున్నదని ఒక నూతన నిర్ణయం జరిగిందని, ఒక మలుపు తిరిగామని తప్ప — మొదట్లో దాని యెరుక మన కుండదు.

CWM 7:30 March 1955

ప్రశ్న: ప్రియజననీ! ఈ యోగశక్తి అంటే ఏమిటి?

సమా: అది ప్రగతి ఊర్జం. యోగం చేసేటట్లు నిన్ను తయారుచేసే ఊర్జం,

కచ్చితంగా చెప్పాలంటే అది నిన్ను పురోగమించేటట్లు చేస్తుంది — సచేతనంగా, అదొక సచేతన ఊర్జం.

వాస్తవంగా యోగ-శక్తి అంటే యోగం చేయడానికి శక్తి.

ప్రశ్న: ప్రియజననీ? క్రింద నుండి శక్తులను ఆకర్షించడం (లాగడం-అను) చాలా కష్టం కదమ్మా ?

సమా: కొంతమంది, భూమిలో ఊర్జపు నిల్వలు చాలా వున్నాయనుకొంటారు — ఊర్జానికి సంబంధించిన నిల్వ వుందనే నేను చాలా తరచుగా విన్నాను — ఆ ఊర్జాన్ని: వాళ్ళు తమలోకి తెచ్చుకొంటే, వాళ్ళు పనులు చేయగలుగుతారు, కాని అదెప్పుడూ కలగాపులగమయ్యే వుంటుంది.

Questions and Answers CWM 7:101

ప్రశ్న: ఈ యోగశక్తిని మేలుకొలపడం యెలా?

సమా: జీవితంలో అత్యంత ప్రాముఖ్యంగల విషయం ఇదొక్కటే అని అతడు భావించడం మీద ఆధారపడి వుంటుంది. అంతే! కొంతమంది ధ్యానంలో కూచొం టారు. వెన్నముక క్రింది ఆధారం మీద (మూలాధారం మీద) కేంద్రీకరించి అది మేలుకొనాలని గాఢంగా ఆకాంక్షిస్తారు, కాని అది చాలదు. అది నిజంగా జీవితంలో అత్యంత ప్రాముఖ్యంగల విషయమైనప్పుడు, మిగతాదంతా యేమాత్రం రుచి లేనిదీ, ఆసక్తి కలిగించనిదీ, విలువ లేనిదీ అయినపుడు, దీని కోసమే అతడు జన్మించినట్లు, దీని కోసమే అతడు భూమి మీద ఉన్నట్లు, యదార్థంగా పరిగణించవలసినది ఇదొక్కటి మాత్రమే అని అంతరంగంలో సంవేదించినపుడు, అప్పుడది చాలు. అతడు విభిన్న కేంద్రాల మీద కేంద్రీకరించగలడు. కాని కొన్ని సమయాల్లో యెంతో శ్రమతో యెంతో సమయం కేంద్రీకరించినా ఫలితం వుండదు. అయితే ఒక రోజేదో నిన్ను కుదిపివేస్తుంది, నీవు నిలబడ లేకపోతు న్నట్లనిపించి దేనినో ఆధారంగా పట్టుకోవాలని అనిపిస్తుంది. అప్పుడు దైవంతో యేకత్వం అనే భావనను నీలో దివ్యసాన్నిధ్య భావనను, చేతన రూపాంతరీకణ భావనను నీవు నీలో పట్టుకోవాలి. పట్టుకొని దాన్నే ఆకాంక్షించాలి, గట్టిగా కోరాలి, నీ అనుభూతులను, కదలికలను, ప్రేరణలను, దీని చుట్టూ వ్యవస్థీకరించాలి. అప్పుడు అది ప్రాప్తమౌతుంది.

కొంతమంది సమస్తమైన పద్ధతులను సిఫారసు చేసారు. బహుశా యీ పద్ధ

తులు వాళ్ళ విషయంలో విజయవంతమై వుండవచ్చు. కాని నిజం చెప్పాలంటే యెవరి పద్ధతిని వాళ్ళే కనుగొనాలి. అనుకొన్నది జరిగిన తర్వాతే దాన్నెలా చేయాలో అతనికి తెలుస్తుంది గాని అంతకు ముందుగా కాదు.

ముందుగా తెలిసే వుంటే, దాని కతడు మానసిక రూపం యిచ్చి అదొక భ్రాంతి — తానిచ్చిన మానసిక రూపంలో యెక్కువగా నివసించే ప్రమాదంలో పడ్తాడు. ఎందుచేతనంటే కొన్ని పరిస్థితులను మనస్సు కల్పించినపుడు, వాటిని నిజం చేసుకొన్నప్పుడు అది స్వయంగా అనుభవం గాక, ఆ అనుభవపు ఒక ప్రతిబింబం అయ్యే, మరింత పూర్తిగా మానసిక నిర్మాణం అయ్యే అవకాశాలు యెక్కువగా ఉన్నాయి. ఈ యదార్థ ఆధ్యాత్మికానుభవాలన్నింటినీ మానసికంగా తెలుసుకొనేదాని కంటే ముందుగానే వాటిని పొందడం తెలివైన పని అని నేనను కొంటున్నాను. అతనికి ముందుగా తెలిస్తే, వాటిని అనుకరిస్తాడు. అలాగాక అత నికేం తెలియకపోతే, — అవెలా వుంటాయి, అవెలా జరిగి తీరాలి, యేం జరుగు తుంది, యెలా జరుగుతుంది — దీనంతటి గురించీ యేమీ తెలియకపోతే, అప్పుడు నిశ్చలుడై వుంటూ తన అస్తిత్వపు అంతరంగంలో ఒక విధమైన యేరి వేత జరుపుతూ అతడు ఆకస్మికంగా అనుభవాన్ని పొందుతాడు. ఆ తరువాత యేం పొందాడనేది అతనికి తెలుస్తుంది. పనైపోయిన తర్వాత, దాన్ని సాధించిన తరువాత దాన్నెలా చేయాలో — ఆ తర్వాత — అతనికి తెలుస్తుంది. అలా అయితే అది యదార్థ అనుభవం అని అనుకోవచ్చు.

కుండలినిని వూహించి దానిని పై వైపుకు లాగడాన్ని ఊహించడమనే తన ఊహను స్పష్టంగా ఉపయోగించుకొనవచ్చు. సరిగ్గా, పుస్తకాల్లో వర్ణించినట్లు అన్ని మాటలూ తెలుసుకొని, వివరాలన్నీ పూసగుచ్చినట్లు అతడు తనకు తాను కథనాలు చెప్పుకోవచ్చు. అలా చెప్తూ వాళ్ళ అనుభవాన్ని నాకు జనం వర్ణించిన అనేక సందర్భాలున్నాయి. అప్పుడు యాదాలాపంగా వాళ్ళను ఒక చిన్న ప్రశ్న వేసాను, వాళ్ళకు తెలిసి వున్న అనుభవమే కలిగినపుడు, లేక ఒక సంగతిని సంవేదించినపుడు అది పుస్తకాల్లో వున్నటువంటివి గాకపోతే? దానికి వాళ్ళు సమాధానం చెప్పలేకపోయారు.

ప్రశ్న: ప్రియజననీ! సహస్రదళ పద్మం విశిష్టత యేమిటి?

సమా: వాళ్ళు దాన్నలా వర్ణిస్తారు. ఎందుకనంటే అక్కడొక సంక్లిష్టమైన కేంద్రం

ఒకటుంది. అంటే దానర్థం, ఆలోచనకు సంబంధించిన అసంఖ్యాక శక్తుల కేంద్రం అన్న మాట. సమస్త రూపాల జ్ఞాన నానాత్వం అని నేననుకొంటున్నాను. ఇంతకు ముందు చెప్పినదానికి యింకో ఉదాహరణ ఇది. పఠించిన, అధ్యయనం చేసిన తరువాత అనుభవం పొందిన వాళ్ళంతా దాన్నలానే పుస్తకాలలో నుండి వాళ్ళు యేరి పట్టుకొన్న పేర్లతో, పుస్తకాల్లో యిచ్చిన పద్మాల వర్ణనలతో వర్ణించారు. దానిని పొందకముందు దేనినీ చదువకుండా, యేమీ తెలుసుకొనకుండా అప్పటికప్పుడు అప్రయత్నంగా అనుభవం పొందినవాళ్ళు యింకా బాగా స్పష్టంగా యింకా చెప్పాలంటే వ్యక్తిగతమైన సత్యతతో దానిని వర్ణించారు. ప్రతి వ్యక్తీ తన స్వీయవిధానంలో అనుభవం దగ్గరకు చేరారు. ఈ కేంద్రాలు మేలుకొన్నపుడు... అవి వాస్తవం, కేంద్రాలున్నాయి, అవి మేలుకొంటాయి అది కూడా వాస్తవమే, ఇది మొత్తం చేతన, ఊర్జాల కార్యవిధానాన్ని యెంతో బృహత్తరంగా మార్చివేస్తుందనేది కూడా వాస్తవమే. కాని తద్వర్ణన అన్యప్రేరణ ఫలితం కానిదై, చిత్తశుద్ధి కలిగినదైతే ప్రతి వ్యక్తికీ భిన్నంగా వుంటుంది. దేనినో పోలినదిగా అతనికి సంవేదన కలుగవచ్చు, యేం జరిగిందో దానిని ఒక స్థిరమైన, కచ్చితమైన విధంగా విశదీకరించడంలో జరిగేదేమంటే అందులో యెప్పుడూ మనస్సు జోక్యం వుంటుంది.

CWM 7:208

మేలుకొలుపు, మానసిక రచనల యదార్థ అనుభవం

ఈ వ్యవహారం చాలా నిజం, ఘనిష్ఠం, భౌతిక వ్యవహానికి సైతం వుండే సత్యత, సాంద్రత అంతటితోనూ దీనిని అనుభూతి చెందుతాం. కాని నేను చెప్పినట్లు, అతడు చదివి, అధ్యయనం చేసి వున్నపుడు పుస్తకాల్లో వ్రాసి వున్నదానంతటితో అతడి మస్తిష్కం నిండి వున్నపుడు తప్పిస్తే ప్రతి వ్యక్తీ దానిని తనకే ప్రత్యేకమైన రూపంతో వర్ణిస్తాడు. అప్పుడు తనంతట తాను, అతడు చదివినది, అతని అనుభవాని కొక రూప మిస్తుంది. అప్పుడు చిత్తశుద్ధి కలది, సత్యమైనది అనే అభిప్రాయం కలిగించేదేదో అన్యప్రేరణ లేనిది అనిపించే గుణాన్ని ఆ అనుభవం నుండి తొలగించి వేస్తుంది. అదొక మానసిక రచనగా తయారవుతుంది. పాముచుట్టలాగా వుంటుందని నీవు చదువగా చదువగా, సహజంగా నీవు యేకా

గ్రత వహించి, దానిని మేలుకొలుప ప్రయత్నించినపుడు, నీవు చుట్టలు చుట్టు కొన్న పామునే చూస్తావు, ఎందుకనంటే నీవు దాన్నలా భావించావు గనుక. సహ స్రదళ పద్మం అని నీకు చెప్పారు గనుక, నీవొక సహస్రదళ పద్మాన్ని చూస్తావు. కాని అది అనుభవ వాస్తవికత మీద విధించబడిన ఒక మానసిక ముద్ర. కాని అసం ఖ్యాకమైనది, యేకకాలంలో ఏకం, అసంఖ్యాకం అయినదేదో అనే అనుభూతి, యేదో తెరచుకొంటున్నది, మేలుకొంటున్నది, కంపించ నారంభిస్తున్నది, క్రియా శక్తులకు ప్రతిస్పందిస్తున్నదనే అనుభవం లాంటి తీక్షణమైన అనుభూతి కలుగు తుంది. ఇది, అనుభవ వాస్తవాంశం అయినప్పటికీ పుస్తకాలలో కనుగొన్న ఆకారా లతో వర్ణించ మొదలుపెట్టినపుడు అకస్మాత్తుగా నీవు దానిని తేలికపరుస్తున్నట్లు గాని — ఎదుగూ బొదుగూ లేనిదానిగా చేసివేసినట్లు — లేక కృత్రిమం, లేక నిజాయితీ లేనిదానిగా చేసివేసినట్లు అవుతుంది.

ప్రశ్న: అయినప్పుడు, అమ్మా! చదువకపోవడం మంచిదని అర్థమా?

సమా: అతనిలో ఆకాంక్షా తృష్ణ యదార్థంగా వుండాలి అనే షరతుపై. నీవు దానికై యోగం చేయడానికై పుట్టి వున్నట్లైత, నీ మనుగడ నంతటినీ ఇదే శాసించే టట్లైతే, ఆ విషయం నీ కనుభూతమైతే, దేన్నైనా తెలుసుకొనే ముందు, నీలో వున్నదానిని దేన్నో కనుగొనాల్సిన అవసరం వుంటే, అప్పుడు ఒక్క మాట చాలు, నిన్ను అందుకు తగినవానినిగా చేసే ఒక్క సంభాషణ చాలు. కాని అన్వేషించేవా ళ్ళకు, యెవరైతే వెదకులాడుతున్నారో, యెవరైతే కృతనిశ్చయంతో లేరో, ఈ మార్గం లోనికి లాగబడ్డారో, జీవితంలో అనేకమైనవాటి మీద ఆసక్తి వుంటుందో, వాళ్ళు స్థిరంగా వుండరు, వాళ్ళు సాక్షాత్కార సంకల్పంతో కుదురుకొని వుం డరు. అటువంటివాళ్ళు చదవడం చాలా మంచిది, యెందుకనంటే అది వాళ్ళకు అసలు విషయంతో సంపర్కం కలిగిస్తుంది, విషయంలో ఆసక్తి కలిగిస్తుంది.

CWM 7:211

మహాశక్తి ఆరోహణావరోహణకు గుర్తులు

సంక్లిష్టమైన ఈ నీ అనుభవ వర్ణనలో అంతా వుంది — మొదటి మునకకు సంబంధించిన చిహ్నాలన్నీ వున్నాయి. మొదట కలిగినది కొంచెం లోతుగా క్రిందికి పోతున్న స్పృహ, ఆంతరిక లోతులవైపు నీవు కదులుతున్న అనుభూతి, కొంచెం

లోతుకు పోతున్న స్పృహ, ఆ తర్వాత అవయవాల నిశ్చలత, సంతోషపూర్వక స్పర్శ తెలియని స్థితి, కట్టెలా బిగుసుకుపోవడం వున్నాయి. పైనుండి ఒక క్రియా శక్తి వత్తిడి క్రింద దేహం నుండి లోపలి వైపుకు కదలిపోతున్న చేతనకు సంబంధించిన మహా వత్తిడి — ఆ వత్తిడి ఆంతరిక జీవితాన్ని ఒక విధంగా బలమైన స్వయంసిద్ధ స్థిరాసనంగా, ఒక నిశ్చలమైన ఆధారంగా వుండేటట్లు స్థిరీకరిస్తోంది. తరువాత అలలు యెగసి పడడం, శిరస్సుకు యెగబ్రాకడం, నీవు చెప్పినట్లు దాదాపు నిన్ను అచేతనుడిని చేయడం అనే అనుభూతి వున్నాయి. ఆధారంలోని నిమ్నచేతన, ఊర్ధ్వంలోని మహనీయ చేతనను చేరటానికి ఆరోహించడం ఇది. తాంత్రిక విధానంలో యెంతో గొప్ప చేసి చెప్పిన కుండలినిని మేలుకొలుపడం, చుట్టలు చుట్టుకొని దేహంలో అంతర్నిహితంగా వున్న ఊర్జం, వెన్నుపాము, కేంద్రాలు (చక్రాలు), బ్రహ్మరంధ్రం ద్వారా పైనున్న దైవాన్ని చేరడానికి పైకి ఆరోహించడం అనే కదలికను పోలి వున్నది. కాని మన యోగంలో అదొక ప్రత్యేకంగా నైపుణ్యీకరించబడిన ప్రక్రియ గాదు. ప్రవాహాలుగా లేక తరంగాలుగా (మరేవిధంగానైనా) నిమ్నచేతన అప్రయత్నంగా అప్పటికప్పుడు పైకి యెగయడం. దానికి మరో ప్రక్క దైవచేతన, దాని మహాక్రియాశక్తి దేహం లోనికి దిగిరావడం వుంటాయి. స్థిరత, శాంతి, క్రియాశక్తి, శక్తి, వెలుగు, ఆనందం, వైశాల్యత, స్వేచ్ఛ జ్ఞానాల ఒక దైవ అస్తిత్వం లేక దివ్యసన్నిధి — కొన్ని సందర్భాల్లో వీటిలో యేదైనా ఒకటి, కొన్ని సందర్భాల్లో వాటిల్లో అనేకం లేక అన్నీ కలిసి — గ్రుమ్మరిల్లుతూ రావడం అనుభూతమౌతుంది. ఆరోహణా కదలికకు విభిన్న ఫలితాలుంటాయి. దేహంలో ఇక నెంత మాత్రం లేనట్లనిపించేటట్లుగా, దేహానికి పైన వున్నట్లు, లేదా దేహంతో విశాలంగా విస్తరించుకొన్నట్లు, అస్తిత్వం దాదాపు లేనట్లు, లేక స్వేచ్ఛాయుత విస్తరణలో ఒక బిందువుగా మాత్రమే వున్నట్లు అనుభూతి కలిగే విధంగా చేతనను ముక్తం చేస్తుంది. జీవిని లేక జీవిలో ఒక భాగాన్ని దేహం నుండి బయటకు పోయి యెక్కడైనా సంచరించగలిగేటట్లు చేస్తుంది. ఈ చర్య వెనుక మామూలుగా ఒక విధమైన పాక్షిక సమాధి, లేక సంపూర్ణ ఆంతర పారవశ్య స్థితి అనుసరిస్తూ వుంటుంది. లేదా అంతరంగంలోనికి పోవడానికి ఆంతర మానసిక, ఆంతర ప్రాణిక, ఆంతర (సూక్ష్మ) భౌతిక, అంతరాత్మిక లోతులలో ప్రవేశించడానికి దాని అంతరాంతర ఆంతరిక ఆత్మను లేక

దాని ఆంతర మానసిక, ప్రాణిక, సూక్ష్మ భౌతిక అస్తిత్వాన్ని యెరుగ గలిగేటట్లు చయారయ్యేందుకు, స్వీయ ప్రకృతికి సంబంధించిన ఈ భాగాలకు సాదృశమైన పరగణాలు, భూమికలు, లోకాలలో చరించి, జీవించడానికి కూడా, దేహం వల్ల బాహ్యప్రకృతి అలవాట్లచే ఇక నెంత మాత్రం పరిమితం చేయబడకుండా చేత నను బలోపేతం చేయడంగా ఫలించవచ్చు. నీ విషయంలో యిదే జరిగింది. మనస్సు, ప్రాణికం, భౌతికాలను అతిమానసికం వరకూ గల ఉన్నత భూమికలతో సంపర్కం లోనికొచ్చేటట్లు వాటి వెలుగు, శక్తి, ప్రభావాలతో అవి నిండి నిబిడీకృత మయ్యేటట్లు చేయగల, పునః పునః అవిచ్ఛిన్నంగా నిమ్నప్రకృతి చేతన (యెల్ల ప్పుడూ యివే చిహ్నాలు కన్పించకపోవచ్చు) ఆరోహణ అది. దైవచేతన, దాని దివ్యక్రియాశక్తి పునః పునః అవిచ్ఛిన్నంగా జరిపే అవరోహణ అది. ఆ అవరోహణే అస్తిత్వమంతా, ప్రకృతి అంతా రూపాంతరీకరణ చెందడానికి ఆధారం. ఒకసారి గనుక ఈ అవరోహణ అలవాటుగా మారితే, దైవక్రియాశక్తి, దివ్యజనని మహాశక్తి, ఇంకెంత మాత్రం పైనుండి గాక లేక తెర వెనుక నుండి గాక, నిరంతరంగా "ఆధారం" లోనే సచేతనంగా, పనిచేయడం, దాని కష్టాలతో, శక్యతలతో వ్యవ హారం సాగిస్తూ యోగాన్ని కొనసాగిస్తుంది.

Letters to Dilipkumar Roy Vol.1:96-97

ఎంత కష్టమైనా దివ్య, అపరిమేయ జననికి ఆత్మ-సమర్పణ అనేది మనకు అందుబాటులో వున్న ఒకే ఒక ప్రభావవంత మైన ఆలంబన, మన యేకైక, సదా నిలిచి వుండే ఆశ్రయం. ఆమెకు ఆత్మ-సమర్పణ అంటే, మన ప్రకృతి ఆమె హస్తా ల్లోని ఉపకరణమై తీరాలి, మన అంతరాత్మ దివ్యజనని హస్తాల్లోని ఒక బిడ్డ గావాలి.

CWSA 12:171

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: కె. వి. రావు